

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA ARCHITEKTURY

FACULTY OF ARCHITECTURE

ÚSTAV EXPERIMENTÁLNÍ TVORBY

DEPARTMENT OF EXPERIMENTAL DESIGN

MODERNITA A HOLOCAUST

MODERNITY AND THE HOLOCAUST

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Bc. Pavla Kolomazníková

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

mgr inž. arch Szymon Rozwalka

BRNO 2022

Zadání diplomové práce

Číslo práce: FA-DIP0021/2021
Ústav: Ústav experimentální tvorby
Studentka: **Bc. Pavla Kolomazníková**
Studijní program: Architektura a urbanismus
Studijní obor: bez specializace
Vedoucí práce: **mgr inž. arch Szymon Rozwalka**
Akademický rok: 2021/22

Název diplomové práce:

Modernita a holocaust

Zadání diplomové práce:

Název odkazuje na stejnojmennou knihu Zygmunta Baumana, v níž analyzuje vztah mezi moderním myšlením a holocaustem. Předkládá silnou a pro mnohé kontroverzní tezi, že holocaust je nejextrémnějším vyústěním tohoto myšlení.

V diplomové práci budou mít studenti za úkol navrhnout budovu pro Dokumentační centrum holocaustu na Moravě v Brně. Téma projektu, těžké a extrémní, v jehož konfrontaci se klasické modernistické architektonické myšlení jeví jako archaické a "nevhodné", se zdá být ideálním tématem pro diplomovou práci. Bonusem bude možnost porovnat svou práci s architekty, kteří přijali pozvání k účasti v uzavřené architektonické soutěži (Herzog & deMeroun, MVRDV, Kengo Kuma).

Rozsah grafických prací:

Návrh budovy pro Dokumentační centrum holocaustu na Moravě v Brně.

Povinné výstupy:

Model 1:100/1:200

Grafická část:

- Průvodní zpráva
- Situace širších vztahů
- Situace 1:1000
- Půdorysy podlaží 1:200
- Charakteristické pohledy a řezy 1:200
- Perspektiva/axonometrie exteriéru
- Perspektiva/axonometrie interiéru
- Stavební detail
- Prostorově–konstrukční schéma

Seznam literatury:

– Bauman Zygmunt, Modernita a Holocaust. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2003. ISBN: 80-86429-23-7

– Bauman Zygmunt, Retrotopia. Artforum, 2017. ISBN: 978-80-8150-176-0

– Kopec Jakub, Rozwalka Szymon. Compact City / Kompaktní město. Brno: 4AM, 2012. ISBN: 978-80-905149-0-4

Termín zadání diplomové práce: 14.2.2022

Termín odevzdání diplomové práce: 9.5.2022

Diplomová práce se odevzdává v rozsahu stanoveném vedoucím práce; současně se odevzdává 1 výstavní panel formátu B1 a diplomová práce v elektronické podobě.

Bc. Pavla Kolomazníková
student(ka)

mgr inž. arch Szymon Rozwalka
vedoucí práce

B.Arch. Martin Kaftan, MSc,
Ph.D.
vedoucí ústavu

V Brně dne 14.2.2022

Ing.arch. MArch Jan Kristek,
Ph.D.
děkan

Prohlašuji,

že jsem svou diplomovou práci na téma „Dokumentační centrum holocaustu na Moravě“ vypracovala samostatně. Všechny použité materiály a podklady, ze kterých jsem při návrhu čerpala jsou uvedené v citacích. Diplomová práce navazuje na předdiplomní projekt, který byl zpracován v zimním semestru v roce 2021 pod vedením mgr inž. arch. Szymona Rozwalky. Na předdiplomním projektu jsem spolupracovala s Adamem Cingelem.

V Brně dne 7. května 2022

podpis

Téma diplomové práce *Modernita a holocaust* odkazuje na stejnojmennou knihu polského sociologa Zygmunta Baumana. V této knize Zygmund Bauman analyzuje vztah mezi modernistickým myšlením a holocaustem z pohledu sociologie. V mé diplomové práci se zabývám návrhem Dokumentačního centra, na které byla v Brně vyhlášena uzavřená architektonická soutěž. Téma je pokračováním předešlého předdiplomního projektu, ve kterém jsme analyzovali především Baumanovy teze. Tyto analýzy nám pomohly pokračovat v návrhu centra se zcela novým pohledem, nejen na společnost, ale i na architekturu samotnou.

V mém návrhu pracuji s problematikou hranic a bariér ve spojitosti s rozdělením lidí a prostorů. Hledám způsoby tvorby prostoru, které svou podstatou zpochybňují jasné chápání hranic i bariér. Prostředkem pro narušení tohoto chápání se stává právě architektura, která svojí podstatou s hranicemi a bariérami přirozeně pracuje. V mém návrhu pracuji s myšlenkou hranic v různých úrovních. Jak v rovině urbanistické, provozní nebo materiálové. Některé hranice a bariéry v návrhu narušuji, některé vytvářím nebo obracím vztahy.

klíčová slova : *Modernita a holocaust*, dokumentační centrum, Brno, bariéra, hranice, otherness

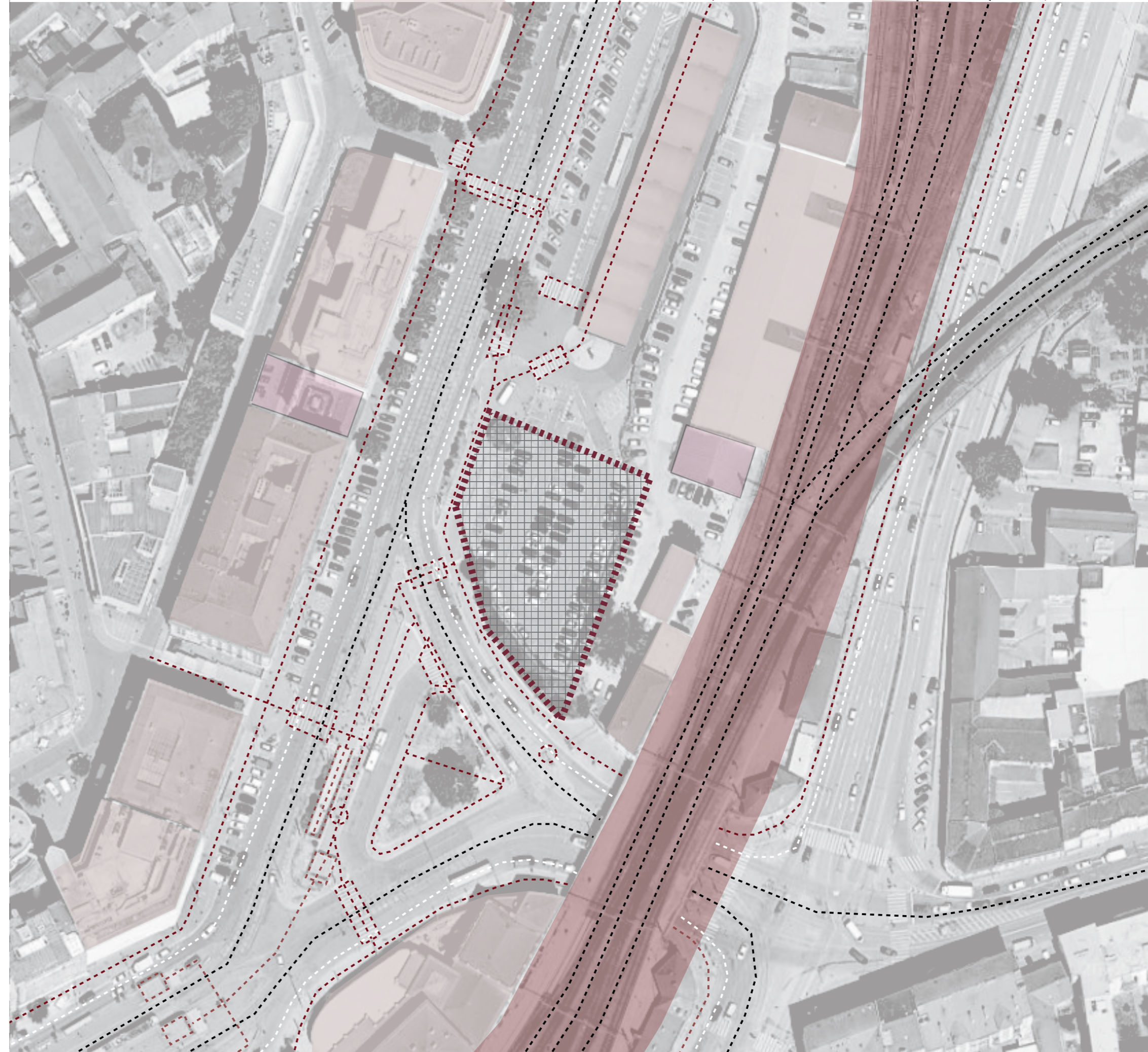
Místo návrhu pro vznik Dokumentačního centra holocaustu se nachází na pozemku parkoviště naproti hotelu Grand, v blízkosti autobusového i vlakového nádraží. Objekt je plánován na pozemcích, které jsou ve vlastnictví Statutárního města Brna. Pozemek je v platném územním plánu vyhrazen pro stavbu veřejné občanské vybavenosti. Tato parcela se nachází na Brněnské okružní třídě na lince tzv. brněnského ringu, v oblasti spojené s historickou přítomností Židů.

Toto místo je specifické tím že se nachází v oblasti, kterou lze označit za pomyslnou hranici mezi nejatraktivnější částí centra města a chudší "periferií". Na hranici těchto dvou světů se ale objevuje mnohem více nejasností a zajímavých vztahů mezi reprezentativním a „tím nechtěným“.

- řešená parcela
- okružní třída - významné lokality
- okružní třída - významné objekty
- okružní třída - rozvojové lokality
- židovské Brno - významné lokality
- oblast pohybu Židů
- synagog Agudus achim

- pěší, chodníky
- zastávky MHD
- železniční a tramvajová doprava
- automobilová doprava
- řešená parcela

Zygmund Bauman ve své knize Modernita a holocaust kritickým pohledem na jasné definování příčin holokaustu poukazuje na to, že nebyl pouze jedinečnou záležitostí. Holocaust jako důsledek racionálního byrokratického myšlení moderní společnosti. Upozorňuje na nebezpečí oproštění se od emocionálního vnímání, kvůli kterému selhaly všechny zábrany, které měly ve společnosti fungovat. Racionálně řízená činnost likvidace se řídila třemi základními faktory, a to: schvalováním násilí autoritou, vražda se stala rutinní činností a oběti násilí byly dehumanizovány.

Toto myšlení modernistické společnosti se dá zjednodušeně přirovnat k přístupu zahradníka. Tak jako zahradník ze své zahrádky odstraní plevel, který se mu v ní nehodí, tak i my přistupujeme k mnoha věcem. Ve společnosti, ale i v architektuře odstraňujeme věci, které se nám nehodí. Potlačujeme diverzitu, nepřijímáme věci jiné a cizí, a bojíme se těch neznámých. Všechno odsouváme mimo naši komfortní zónu, na úkor čistoty a dokonalosti. Setkáváme se s sobeckým přístupem, bez promyšlení vyzdvihujeme jednu skupinu a nedbáme na potřeby nebo dokonce práva té druhé.

Bauman tedy předkládá silnou tezi, že holocaust by bez myšlení moderní společnosti vůbec proběhnout nemohl. Nepovažuje holocaust pouze za jednu z mnoha historických událostí, ale i jako výpověď o charakteru naší moderní civilizace. Baumanovy teze se tak staly východním bodem naší předdiplomové a následně diplomové práce.

Výsledkem diplomové práce je návrh Dokumentačního centra holocaustu na Moravě, na kterou byla vypsána uzavřená architektonická soutěž. Místo návrhu Dokumentačního centra se nachází v Brně, proto bylo součástí našeho předdiplomového projektu analyzovat město Brno. Při analýze města jsme vycházeli z Baumanových tezí a snažili se je také aplikovat na architekturu města. Analyzovali jsme místa a stavby, které se vymykaly zaběhlému (modernistickému) myšlení v Baumanově smyslu. Dívali jsme se na Brno z jiné perspektivy, z „odmítaného a přehlíženého“ směru. Hledali jsme místa, která určitým způsobem nezapadala do oficiálně „přijímaného“ celku.

Při hledání definice toho, co je to odmítané, přehlížené, jiné, cizí, nám pomohly také myšlenky Petera Eisenmana. Myšlenky a teze, které reflektuje ve svém památníku holocaustu v Berlíně. Jedná se o památník, který nemá symbolizovat, ale nabídnout každému návštěvníkovi individuální zážitek bez ohledu na to kým je, a jestli ví, kde se nachází. Hlavní koncept památníku popisuje jako „Field of otherness“. Pocit být jiným (= otherness) přirovnává k pocitu Židů, kteří prožívali dobu holocaustu a cítili se ztraceni v prostoru i čase. I proto se dalším východním bodem naší analýzy stal pojem otherness. Pojem the otherness (= jinakost) není lehce definovatelná a vytváří mnoho nejasností ve společnosti, ale také v prostoru. Vytvořili jsme si schéma, které nám pojem pomohlo lépe definovat a pochopit. Výsledkem naší práce byla mapa „otherness“ města Brna, která odráží naše individuální vnímání pojmu otherness na konkrétních příkladech ve městě. Nacházíme ve městě jedinečné vztahy různých skupin lidí či prostorů, tak jako i tekuté hranice mezi nimi. Tyto vztahy můžeme různými zásahy posílit ale i potlačit. Architektura se tak pro nás v tomto ohledu stává významným prostorovým nástrojem pro práci právě se vztahy mezi různými skupinami.

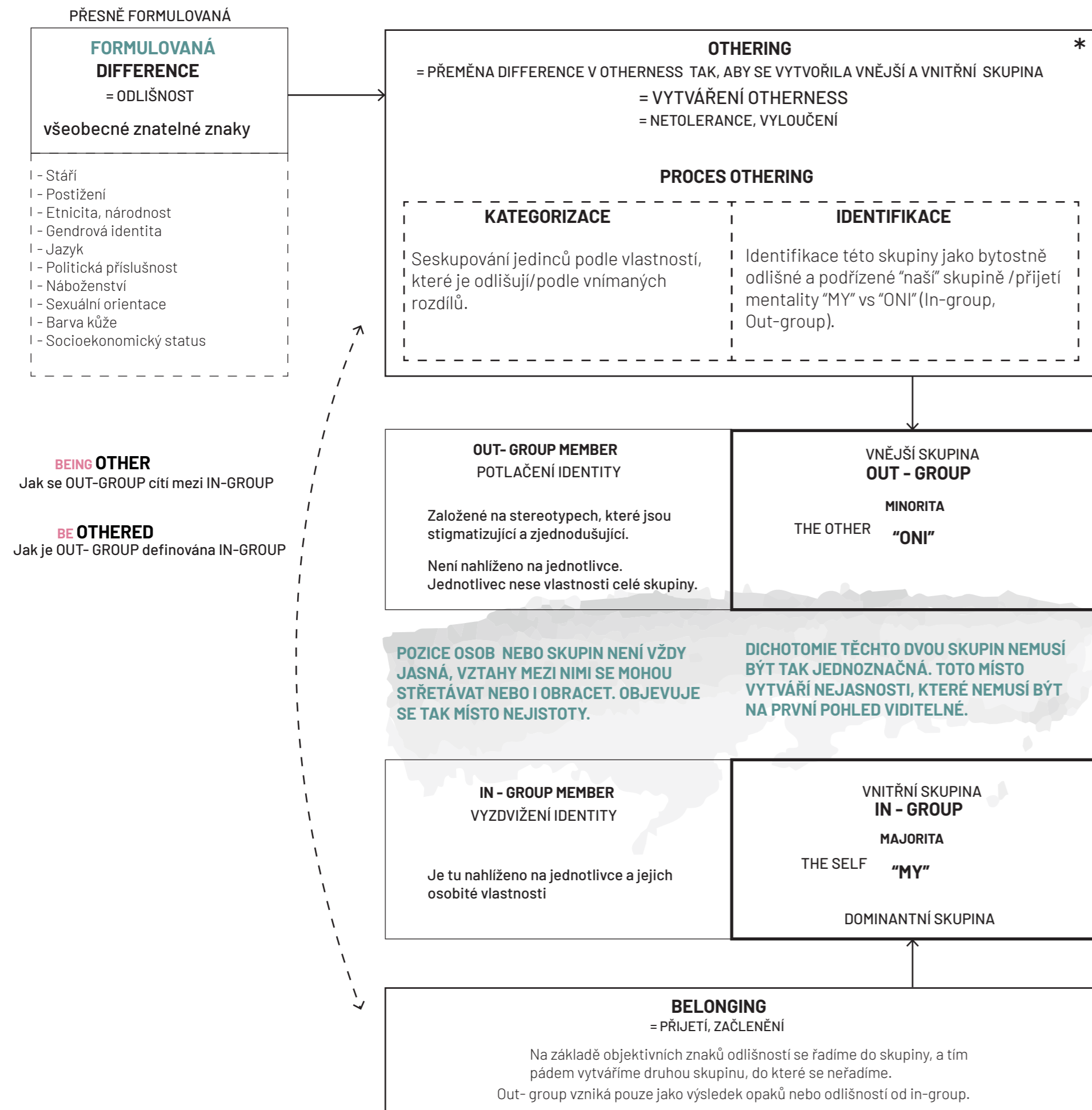
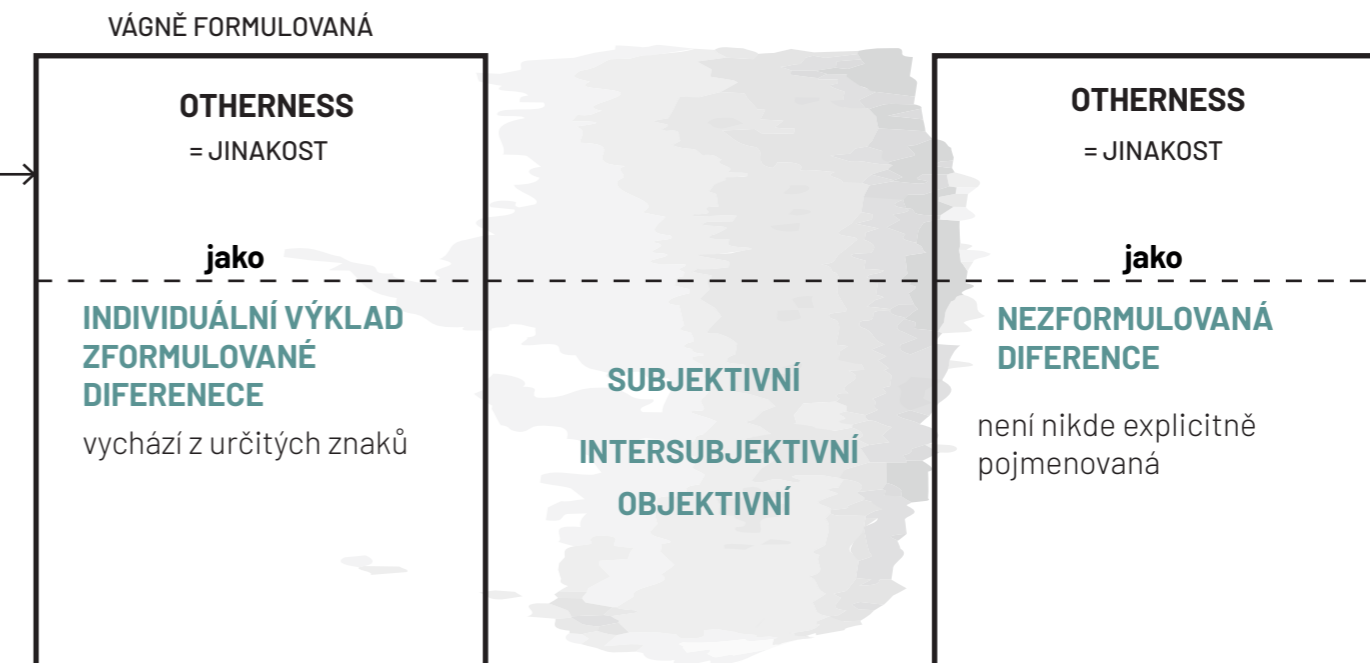

schéma - součástí předdiplomového projektu

Jak IN- GROUP vidí OUT-GROUP

DEFINICE KRITÉRIÍ OTHERNESS

HUMAN OTHERNESS

NON-HUMAN OTHERNESS

SPATIAL OTHERNESS

Ve městě často vznikají konflikty mezi lidmi nebo skupinami lidí s odlišnými zvyky, názory nebo jinými formami odlišností. Vytvářejí se místa, které jsou charakteristické pro rozdílné skupiny lidí. Jsou často považované za negativní a namísto vzájemné interakce a komunikace se mezi nimi vytváří bariéra.

Non-human otherness, která je brána jako všechno živé co není člověkem. Je vnímána jako věc, která nemá žádné práva, je nám podřízená a do města často nepatří. Města, i když to tak vypadá nikdy nepatřili jenom lidem a jsou obývány mnohými druhy. Tyto města jsou navrhovány bez ohledu na tuto důležitou skupinu.

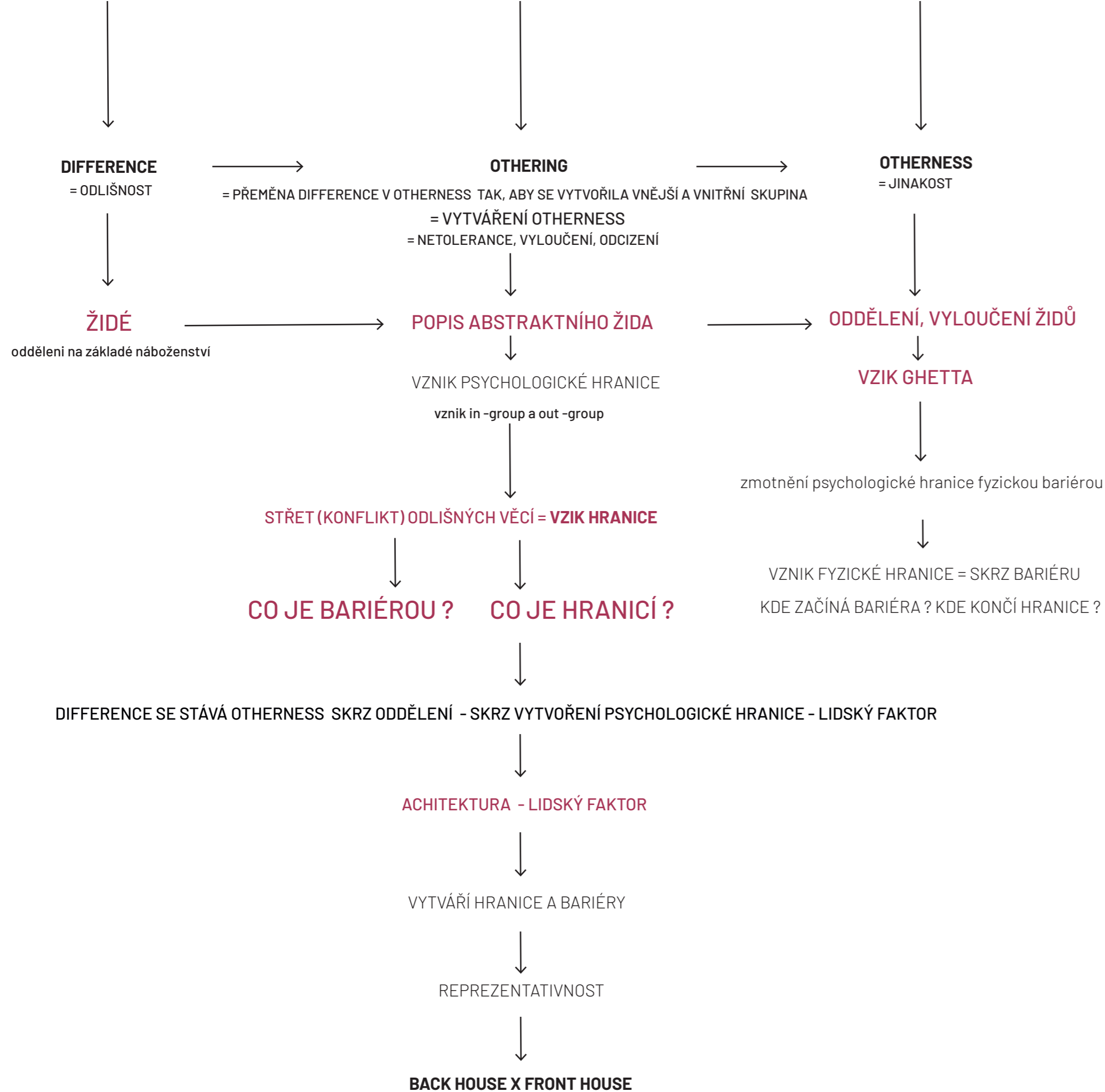
Ve městě se objevují různé prostorové nejasnosti, které v nás vyvolávají otázky. Objevují se tu místa, které svou odlišností mohou mít negativní, ale i pozitivní vliv na město a společnost. Mnoho míst ve městě, však přestává být prostorem pro lidi.

PROSTOR x SPOLEČNOST

Prostorová organizace může výrazně vyzdvihnout rozdíly mezi In-group a Out-group "The ghetto creates the otherness" Stejně může společnost výrazně ovlivnit vnímání prostoru.

Prostor, ve kterém se zdržujeme my (in-group) a prostor, který nám není tak blízky, který neznáme, neztotožňujeme se s ním (out-group).

- * - Připisování pozitivních vlastností lidem kteří jsou jako vy a negativních vlastností lidem, kteří jsou jiní než vy.
- Věřit, že lidé, kteří jsou jiní než vy nebo vaše sociální skupina, představují hrozbu pro vás nebo váš způsob života.
- Cítíte se nedůvěřivý k lidem ze sociální skupiny, i když nikoho z té skupiny neznáte.
- Odmítání interakce s lidmi, protože jsou jiní než vy nebo vaše sociální skupina.
- Myšlení, že lidé mimo vaši sociální skupinu nejsou tak inteligentní, zruční jako vy a vaše skupina.
- Myšlení na lidi pouze z hlediska jejich vztahu ke konkrétním sociálním skupinám, aniž bychom o nich jako o jednotlivcích přemýšleli.

Koncept mé práce navazuje na schéma z předdiplomového projektu. Schéma vychází ze 3 hlavních pojmů. Difference, othering a otherness. Pojem difference (=odlišnost) je přesně formulovaná a kodifikovaná. Zahrnuje všeobecně znatelné znaky, jako je jazyk, etnicita, genderová identita apod.

Procesem othering se z odlišnosti stává jinakost - otherness. Netolerance vyloučení, vytvoření dvou odlišných skupin my a oni. Otherness můžeme definovat ve dvou liniích, buď to otherness jako individuální výklad zformulované diference, která je vytvořená na základě jasných znaků, nebo jako jinakost, která není přesně zformulovaná a kodifikovaná.

Difference - odlišnost může mít všechny náboje, od pozitivitu, negativitu, neutrálnost až přes nějaké odsuzování až k cizosti. Procesem othering - procesem odsuzování, netolerování mohou jakoukoliv pozitivní kategorii vyhlásit za cizí a vlastně negativní. Jinakost je cokoli, co nemůžeme ovládat, co nám nepatří, co neumíme pochopit. Vytváříme z odlišnosti určitým procesem nepřítele. Odlišnost sama o sobě nepřítel není.

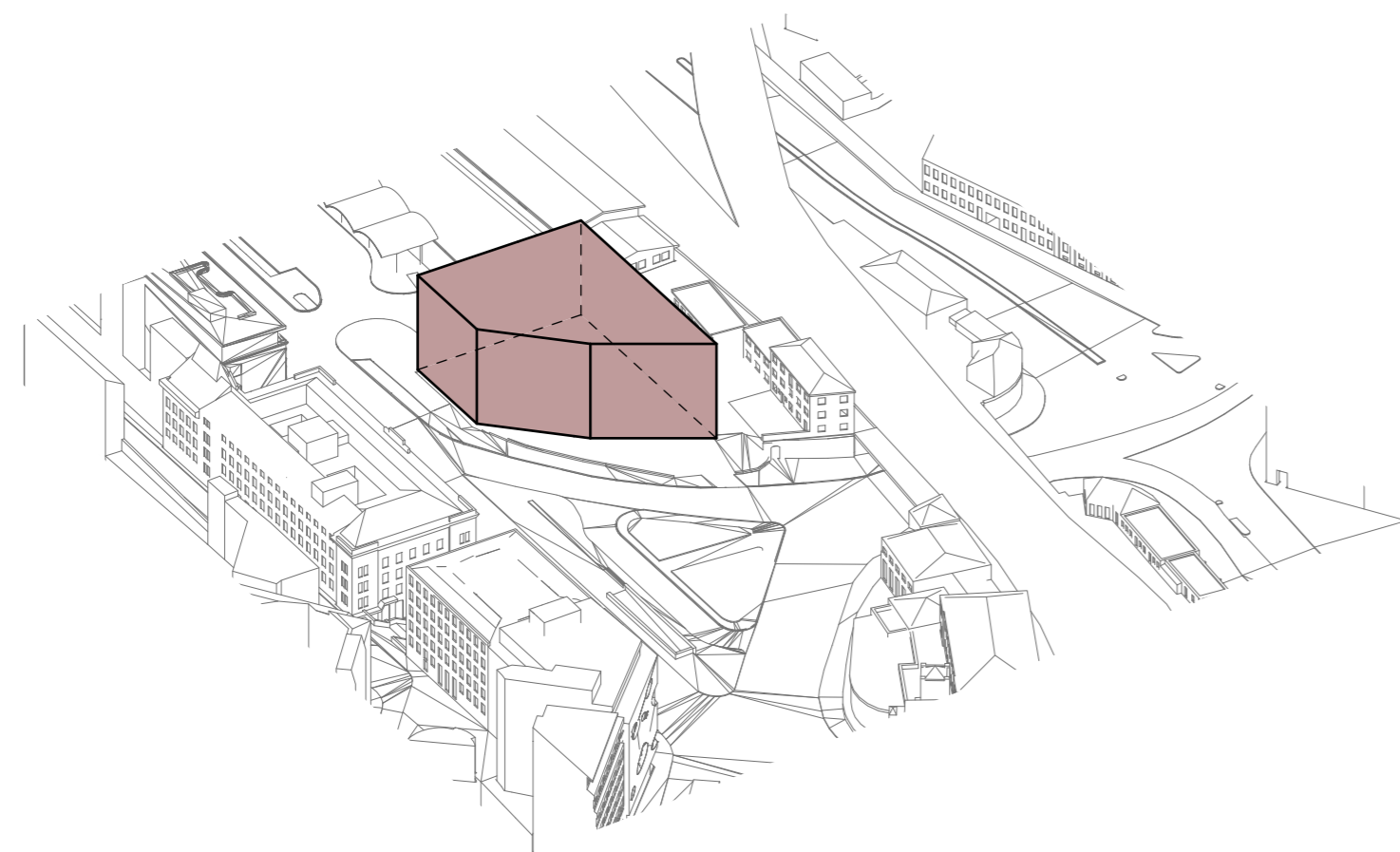
Můj koncept vychází z myšlenky konfliktu, střetu odlišných lidí, skupin a prostorů mezi kterými probíhá určitá výměna. Skrze oddělení se vytváří pomyslná psychologická hranice. Tato hranice je vyvářena především lidským faktorem, kdy si my lidé vytváříme „nepřítele“. Je tvořena vědomě i nevědomě ve shodě s určitými odlišnostmi, nebo někdy i úplně abstraktně. Vytváří vztah, který je stejně jako otherness tekutý a těžko pochopitelný.

Když tuto myšlenku přeneseme na holocaust, přímo na Židovskou komunitu, dá se říct, že na základě odlišnosti náboženství (= difference) se procesem odsuzování, netolerování (= othering = popis abstraktního Žida - v negativním slova smyslu) stala Židovská komunita cizí a částí společnosti netolerovaná. Následně se tato hranice, vznikem ghett za pomoci vytvoření bariéry zhmotnila a ohraničila. Fyzická bariéra v tomto případě tak posílila vnímání hranice psychologické.

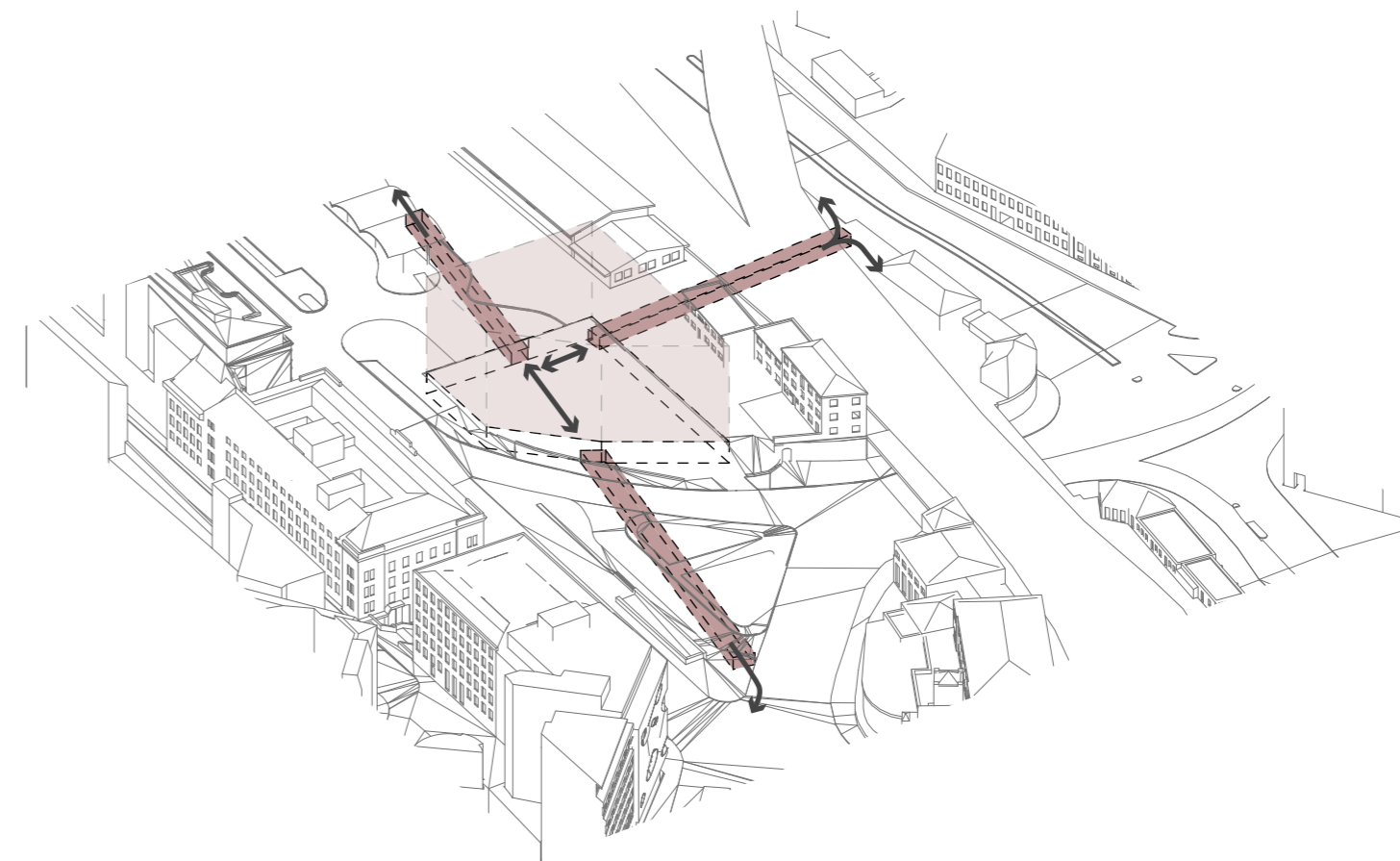
Rozdíl mezi hranicí a bariérou je ten, že hranice může být i určitý prostor. I když hranici vnímáme jako čáru, kdykoliv hranicí procházíme, tak se ve skutečnosti pohybujeme v nějakém prostoru. Za čarou je prostor, a ten se může, a nebo nemusí stát bariérou. Dochází tak k výměně mezi tím co je bariéra a co je hranice ve smyslu prostoru, záleží na tom, jak je použijeme.

Mezi myšlenkou hranice/bariéry a architektury existuje jasná spojitost. Architektura je lidský faktor a svou podstatou přirozeně vytváří nebo nabourává hranice a bariéry (viz ghetto). Členěním a orientací prostoru oddělujeme funkce, prostory nebo skupiny lidí. Některé z nich vidíme jako reprezentativní a hezké, naopak druhé vnímáme jako neviditelné, nehodící se a schováváme je. Tyto hranice a bariéry navrhujeme buď to vědomě nebo někdy i úplně automaticky.

Hlavní myšlenka konceptu spočívá ve zpochybňování jasného významu, co je bariérou a co je hranicí, jak se vymezují a jak spolu souvisí.

Objekt stavby tvoří základní hmota, která vychází z orientace k okolním prostorům. Zároveň také vychází z napojení na periferii města, méně atraktivní „myší díru“, ale i na autobusové nádraží. Prolnutím těchto napojení v místě stavby vzniká tepna, která vytváří alternativní propojení původně oddělených prostorů. Stavba je orientována k méně atraktivní části a v místě očekávaného propojení se objevuje hmota ve formě rozposouvané zdi.

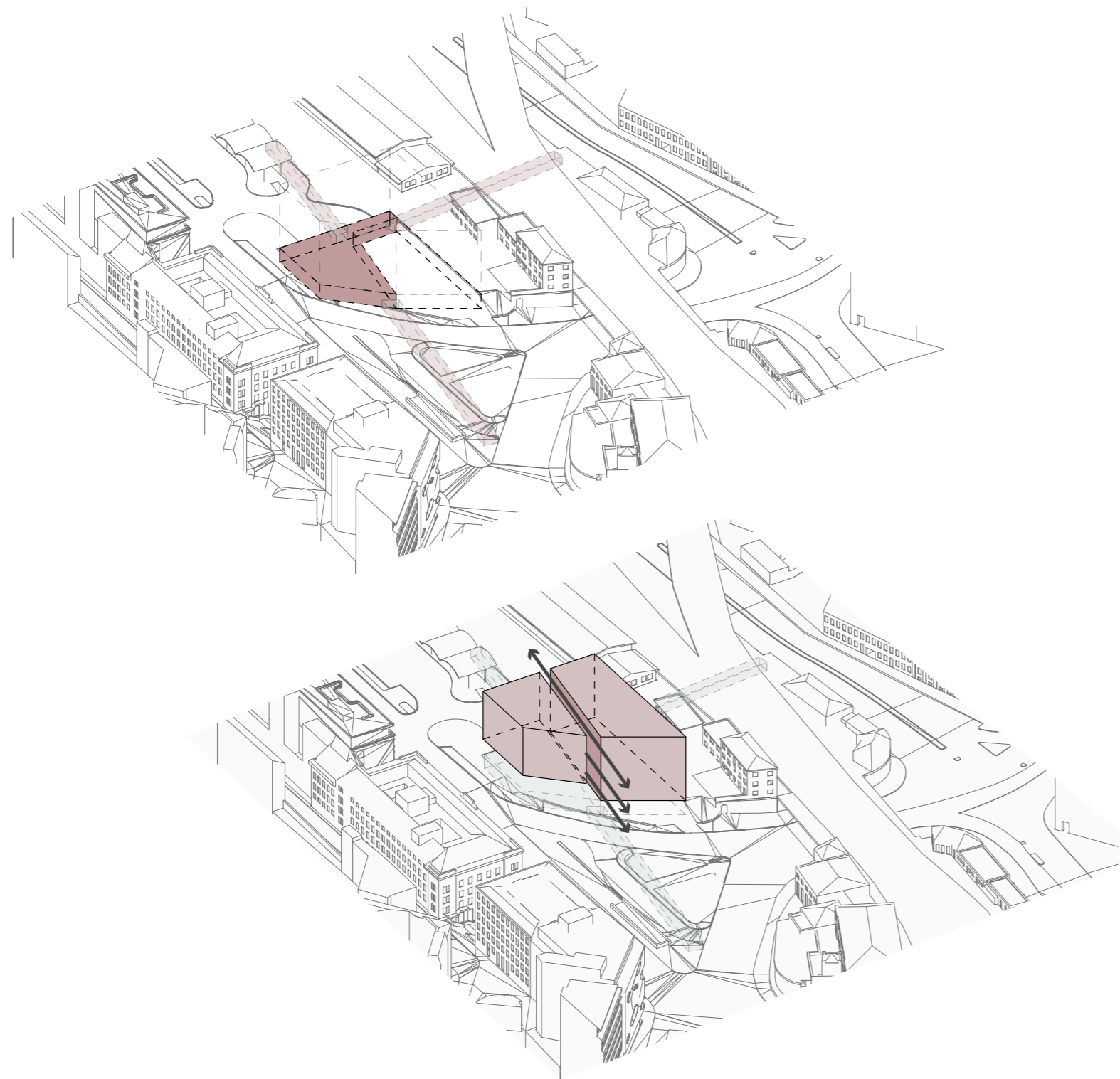

Posunutí veřejného prostoru pod zem

V návaznosti na výškové úrovně okolních propojení na „druhou část“ Brna (periferii a „myší díru“) posouvám úroveň veřejného prostoru stavby pod zem. Nabourávám tak vztah reprezentativnosti veřejného prostoru a vstupu do budovy jeho ukrytím. Pod hlavním objemem díky tomu vytvářím dvoupatrový převýšený prostor, který vytváří neočekávaný alternativní veřejný prostor.

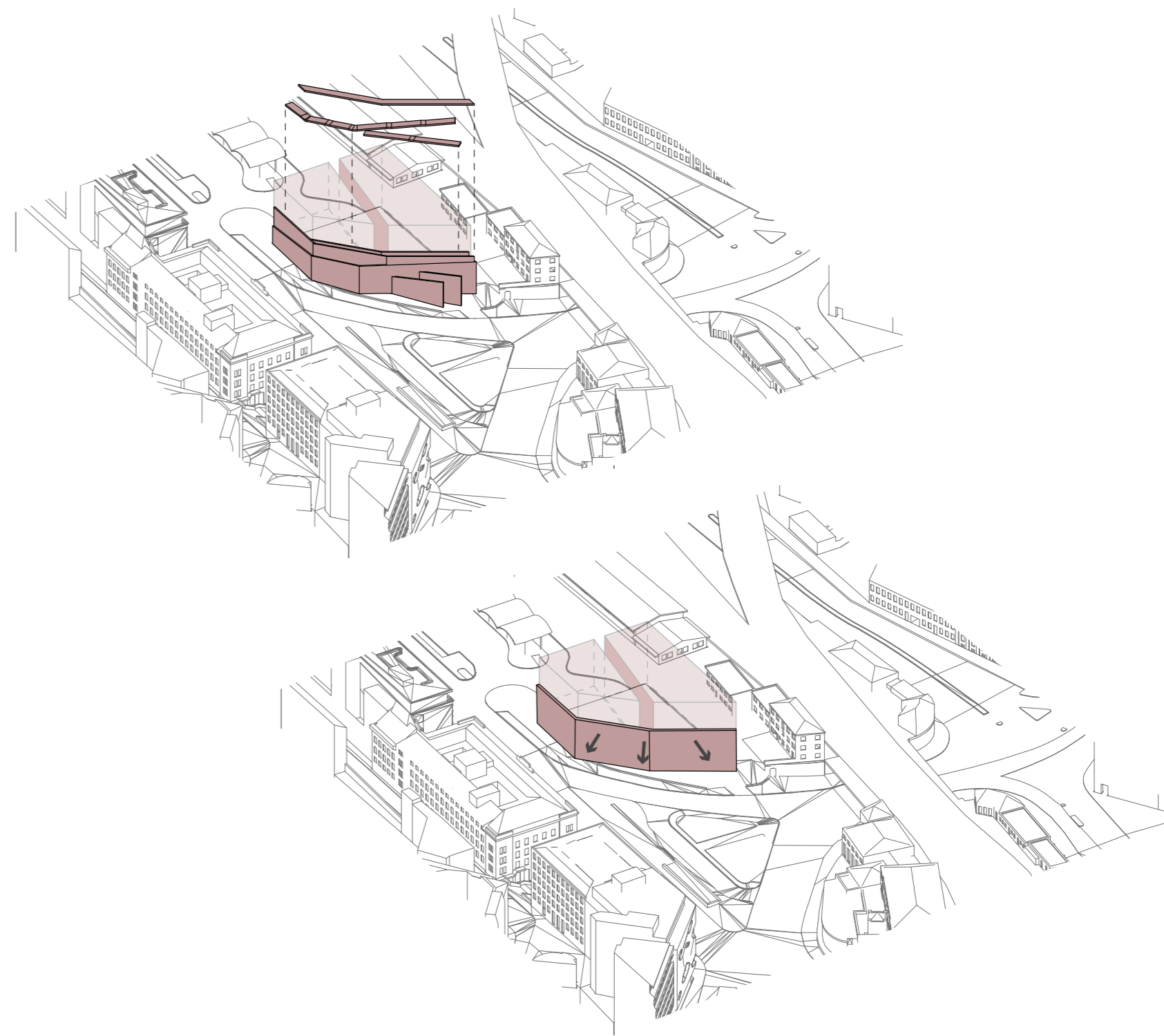
Řez objemem

Dalším gestem je rozříznutí hlavního objemu na dvě části. Toto rozříznutí vychází z protažení osy napojující se na „myší díru“. Objem je rozdělený řezem skrz celou výšku a dělí tak stavbu na dvě části. Prostory, které byly původně blízko, se teď stávají vzdálenými. A jejich jediné interiérové propojení se tak objevuje pouze v části rozposouvané zdi.

Zed' - vrstvení - Rozposouvání

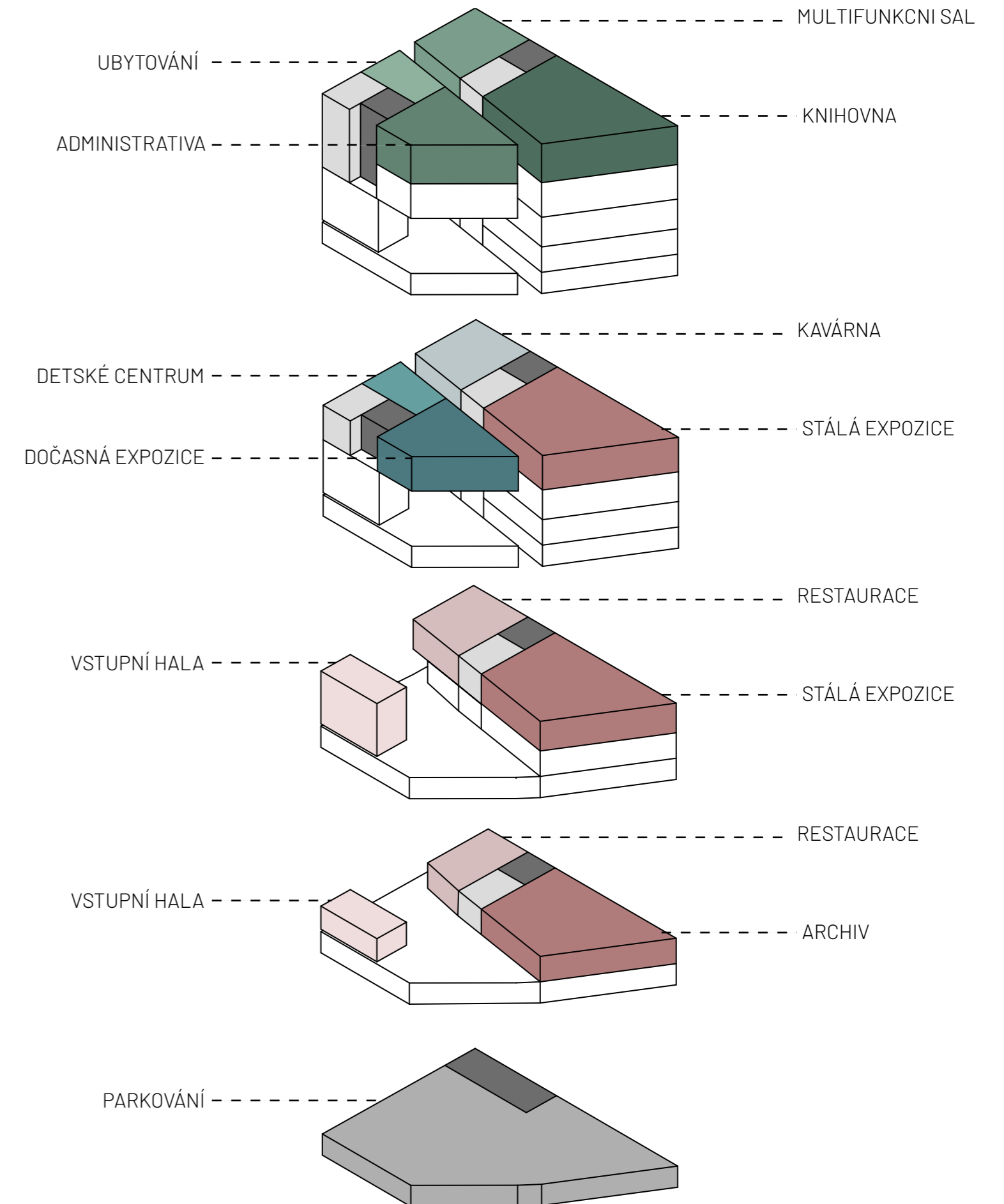
Tato zeď vytváří oddělení stavby od atraktivnější části okolního prostřanství a narušuje tak zdánlivě logickou orientaci objektu. Jejím rozposouváním a následným vrstvením do prostoru však tuto hranici rozostřuji a vytvářím tak prostor komunikace, možnost vzniku propojujících ramp v místech, kde nebyly očekávané. Vytvářejí propojení jak v různých směrech, tak i ve výškových úrovních. Stěna, která byla původně bariérou se tak stává propojením nejen veřejného prostoru se stavbou samotnou, ale i jediným propojením dvou původně oddělených hmot stavby. Stěna tak může působit jako hranice ve smyslu prostoru, ale také jako bariéra, když ji tak použijeme. Vzniká zde výměna mezi tím, co je bariéra a co je prostor k užívání.

Přesunutí veřejného prostoru do podzemí vede k rozhodnutí umístění vstupní haly taky do této úrovně. Hlavní vstup do první ze dvou hmot se tedy objevuje právě zde. Vstupní hala je převýšeným dvoupatrovým prostorem. V ní se objevují dvě hlavní komunikace. Rampa, která je začátkem expozice, a prostorové schodiště, které propojuje funkce, ale zároveň je konečnou cestou expozice znovu do prostoru této vstupní haly. Komunikační rampa výstavního prostoru se stává výstavou samotnou.

Objevuje se zde úzký převýšený prostor, který vede do první části expozice. Dlouhá chodba ústí do prostoru v prvním nadzemním podlaží v hmotě druhé. Tento prostor je na rozdíl od rampy otevřený a flexibilní. Vytváří tak možnost vzniků různých expozic. Tento prostor je dále napojen prostorovým schodištěm na další část výstavy. Toto schodiště se prolíná se schodištěm propojujícím všechna patra budovy. Schodiště propojuje podzemní parkování s veřejným prostorem a dvoupatrovou restaurací, kavárnou ve druhém nadzemním podlaží, ale také knihovnu a multifunkční sál v podlaží nejvyšším. Mezi schodištěm výstavy a schodištěm funkcí centra se objevuje určitý kontakt, ale zamezuje se úplnému propojení. Část výstavy tak pokračuje ve druhém nadzemním podlaží, a stává se tak poslední částí stále expozice. Jejím propojením, skrz další rampu, v betonovém prostoru se však dostáváme do místa výstavy dočasné. Zde se objevuje vztah mezi expozicí a dětským centrem, které je s výstavou propojené díky prosklené stěně. V této části se návštěvník dostává ke schodišti, které vede zpátky do vstupní haly, nebo do nejvyššího podlaží, kde se nachází administrativní dokumentačního centra, ale také pokoje k ubytování. Všechny funkce mezi sebou komunikují skrz průhledy ve fasádě, a i když jsou zdánlivě blízko, ve skutečnosti jsou vzdálené.

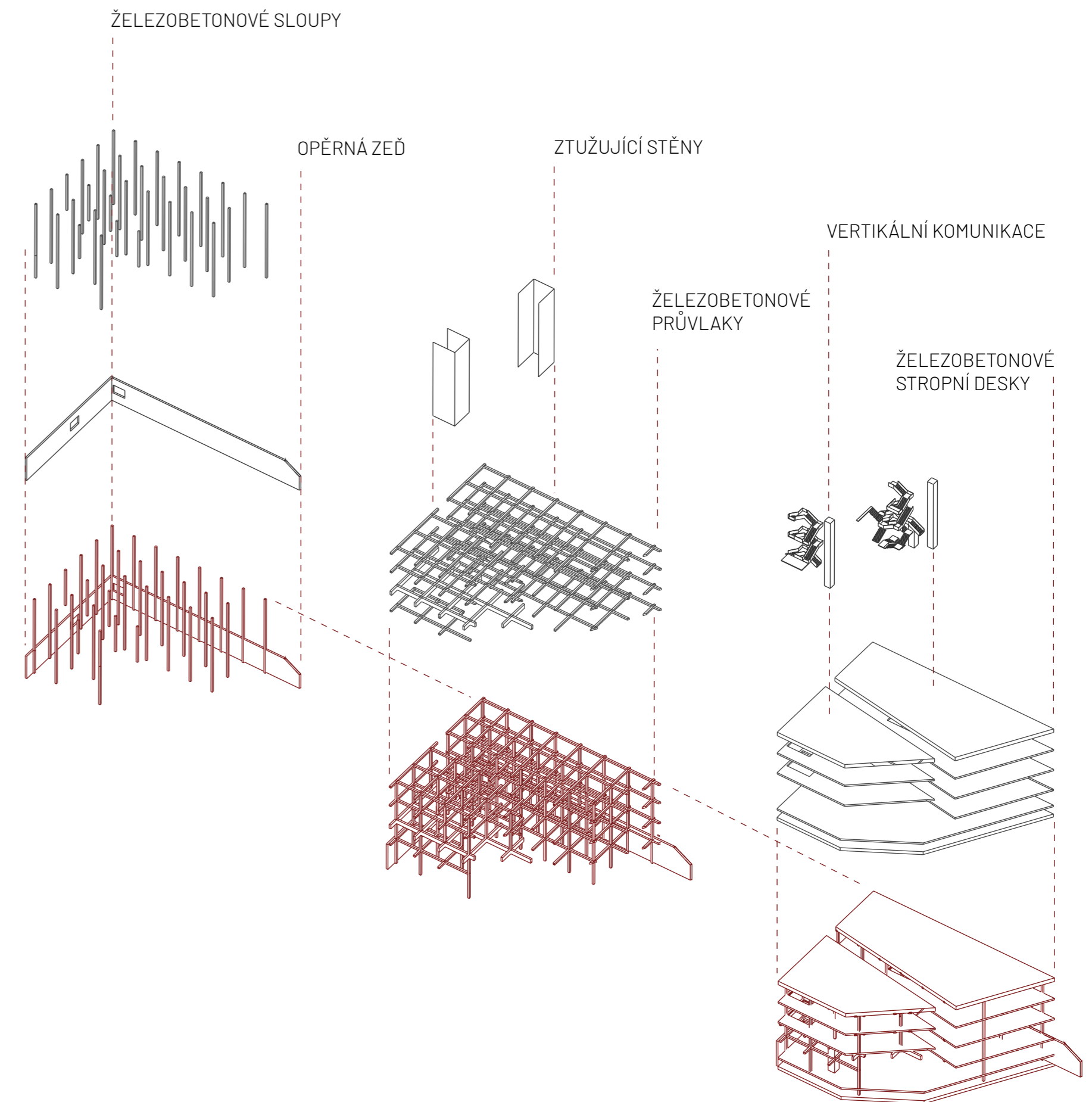
Myšlenka hranice a bariéry se znovu objevuje v interiérové části, kde pracují se střetem odlišných funkcí a prostorů. Myšlenka blízkého kontaktu a zároveň nedosažitelnosti a vzdálenosti prostorů a lidí se objevuje jak v rovině horizontální, tak i ve vertikální. Některé prostory programů jsou od sebe odděleny pevně, některé se sebou komunikují vizuálně, některé jsou propojené a některé se prolínají a zároveň zamezují přímému propojení.

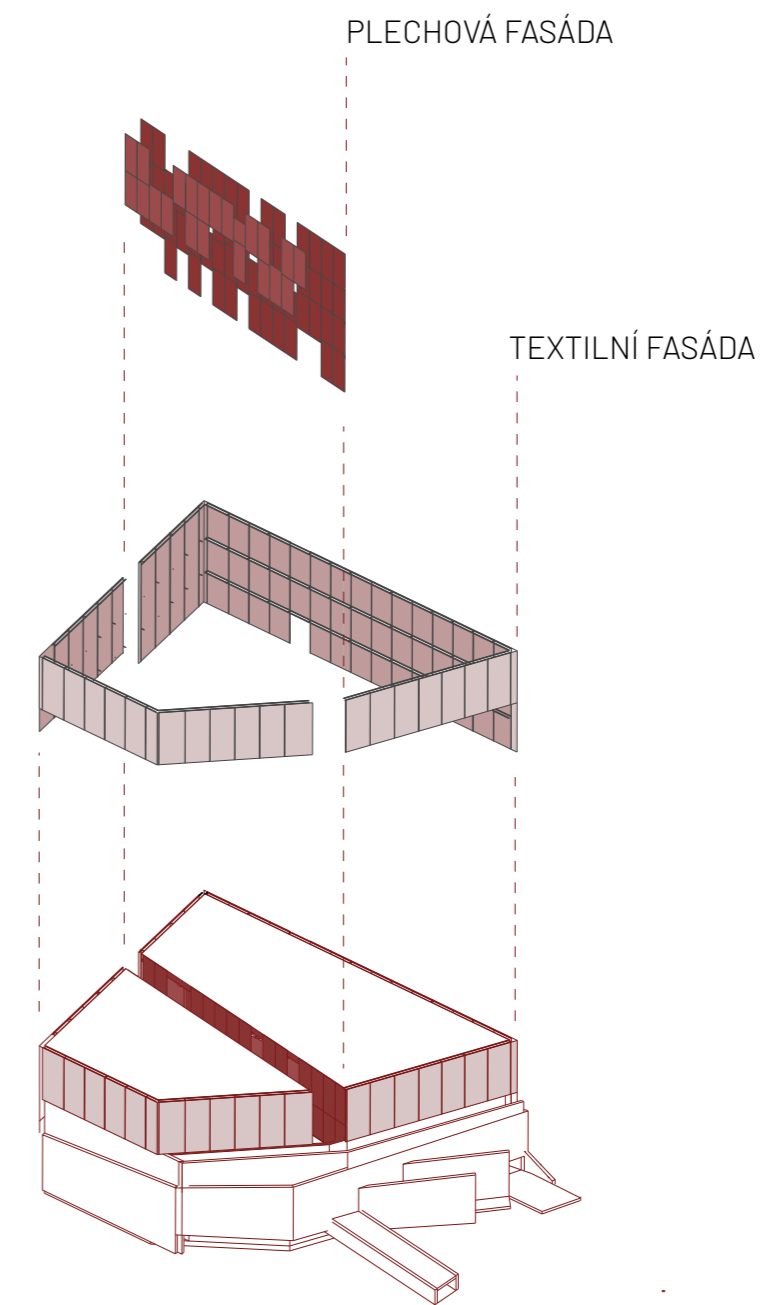
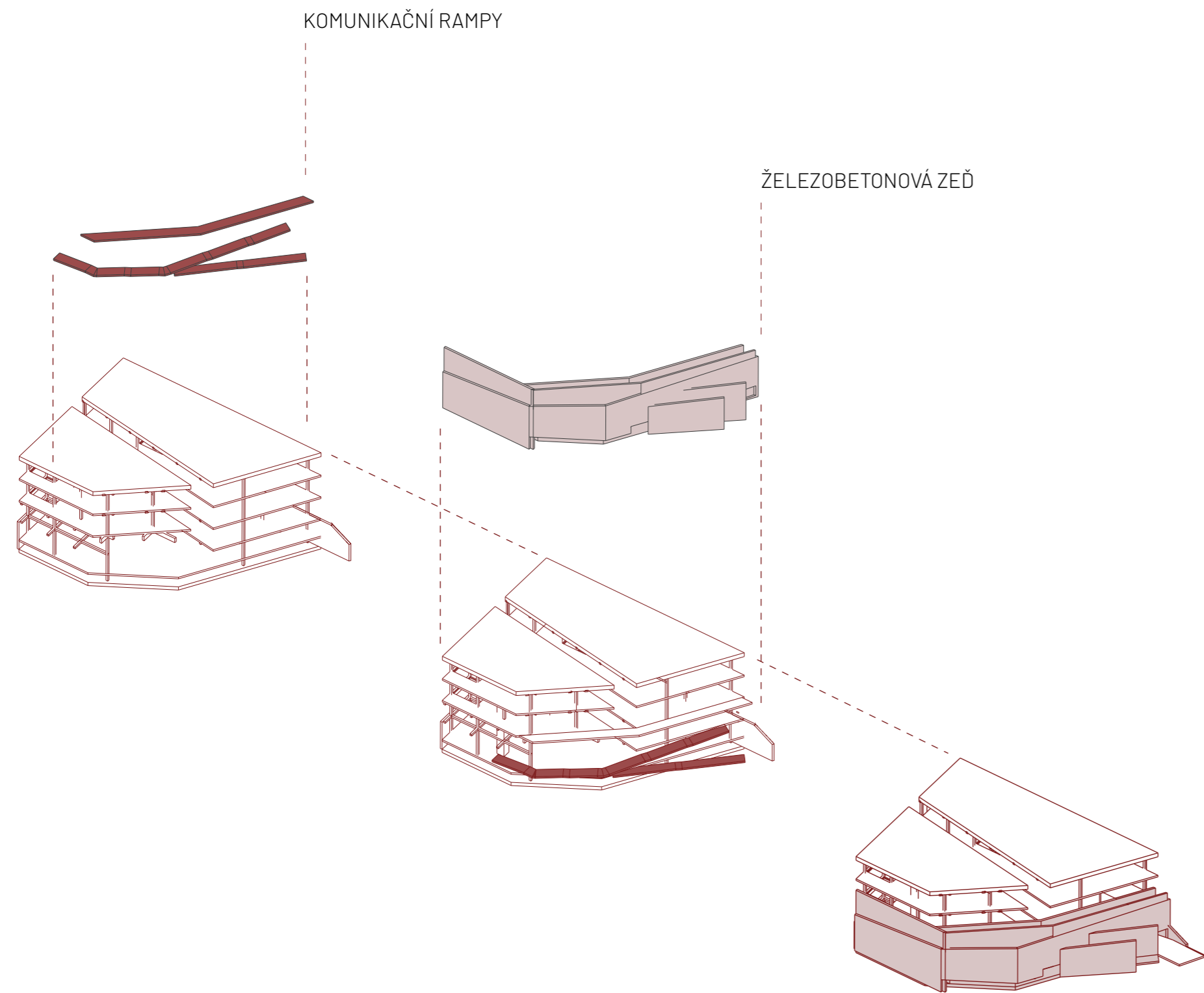

Objem budovy tvoří 2 hlavní části, které jsou vzájemně propojené. Hlavní nosný systém Dokumentačního centra je navržen jako železobetonový skelet, tvořený sloupy, průvlaky a deskami. Sloupy jsou uspořádány v pravidelném rastru o osové vzdálenosti 7,5 m. Na tyto sloupy jsou uloženy průvlaky, ze kterých je část navržena jako předpjatý nosník. Tyto nosníky tvoří výhradně část budovy, kterou je potřebné vykonzolovat na větší vzdálenost. Průřez průvlaků se pohybuje v rozměrech od 500x500 mm až do 500x1200mm. Stropní konstrukce je tvořena železobetonovými deskami uloženými na průvlacích. Tyto železobetonové desky čtvercového systému jsou pnuté v obou směrech a jsou provázány s průvlaky. Prostorovou tuhost stavby zajišťují sloupy, které jsou vetknuté do průvlaků v obou směrech. Část nosného skeletu je prvních dvou patrech podepřena po obvodu železobetonovými stěnami ve dvou směrech a tato stěna vytváří prostor pro vznik komunikačních ramp. Tím pádem stěna slouží jako dodatečné ztužení celého objektu. Prostorovou tuhost stavby podporují také ztužující stěny.

Železobetonové sloupy konstrukce pokračují až do prostoru podzemního parkování, které je také součástí konstrukčního celku. Tyto sloupy jsou následně založené na železobetonových patkách, které přenáší váhu do základové půdy.

Obálka budovy je navržena ve dvou způsobech. První část, která se nachází v oblasti řezu mezi dvěma hmotami. Fasáda je navržena jako systém Sandwichových panelů, kterých výplň tvoří tepelná izolace. Pohledová část těchto panelů je řešena způsobem tepaných plechů z interiérové i z exteriérové strany. V části prosklení jsou pro zamezení tepelných mostů okna navázána na tepelnou izolaci panelů. Druhá fasáda je řešena jako prosklená, s předsazenou textilní fasádou. Tato fasáda je navržena z impregnované textilie, která je ukotvena ke stavbě předsazenou konstrukcí. Část prosklení je umístěná na hranu konstrukce, kde je znovu provázána s tepelnou izolací v místě stropní konstrukce.

Návrh dokumentačního centra pracuje z urbanistického hlediska v různých úrovních. Narušováním hranic a bariér v prostoru, ale také vytvářením nových výrazně ovlivňuje fungování okolního prostoru. Výrazným urbanistickým zásahem se stává napojení stavby na „myší díru“ a její prodloužení až k autobusovému nádraží. Tímto propojením se objevuje jednoduchý přístup nejenom k autobusovému nádraží, ale také vlakovému. Na tuto tepnu pak navazuje druhá, která vytváří propojení s periferií města a tím jakousi křižovatku v místě návrhu. Fungování stavby se tímto zásahem přesouvá do úrovně pod zemí, kde vzniká veřejný prostor. Z prostoru od hlavního nádraží je stavba izolována betonovou zdí, která však nabízí vstup do podzemního prostoru skrz rampu. Ta směřuje znovu k méně atraktivní části města. Objekt centra je napojen i na dopravní infrastrukturu a v nejnižší úrovni stavby vzniká podzemní parkování.

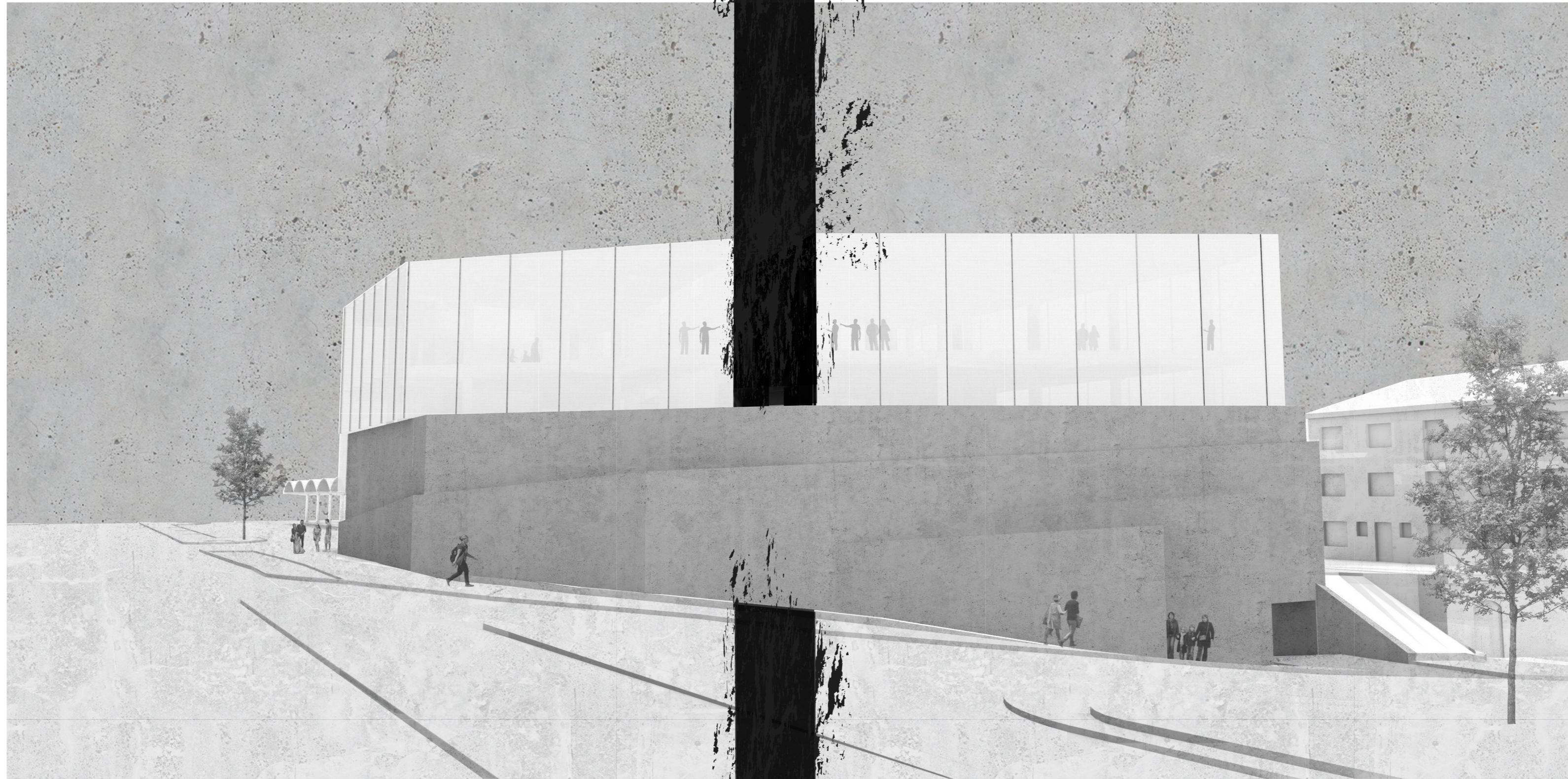
V projektu je kladen důraz i na materiálové řešení, které se stává nejvýraznější částí stavby. Objekt pracuje s použitím materiálů jako beton, textilie, sklo a plech. Prvním výrazným prvkem se stává rozposouvaná zeď z pohledového betonu. Ten působí chladně a vytváří dlouhou a vysokou chodbou propojení dvou hmot. Pohledový beton se objevuje také v interiéru stavby, kde jsou přiznané ocelové sloupy, ale i průvlaky. Obálka budovy je z velké části prosklená s předsazenou fasádou z impregnované textilie. Ta umožňuje částečný vstup světla, ale zároveň zamezuje plnému kontaktu se svým okolím.

Tato fasáda tak působí velmi lehce. Nejvýraznější částí stavby se však stává fasáda v řezu budovou. Ta vytváří vůči textilní fasádě vysoký kontrast. Fasáda je řešená obložením z tepaného plechu, který svou nepravidelností působí velmi drsně. Tyto plechy nejsou orientovány do exteriérové části, ale pocit drsnosti přenášejí i do interiérového prostoru. Tato fasáda je prosklená jen částečně a průhledy se objevují jen v několika místech. Stěny oddělující prostory jednotlivých funkcí také pracují s průhledností. Některé jsou tvořeny pevnými zdmi, některé zase prosklením. Vytváří se tak kontakt v různých úrovních.

Posledním důležitým materiálovým prvkem jsou schodiště. Ta jsou znovu řešená z tmavého plechu a svým prolínáním mezi sebou a plynutím skrz jednotlivé patra, vytváří další velmi výrazný prostorový prvek.

LEGENDA MÍSTNOSTÍ 1.NP

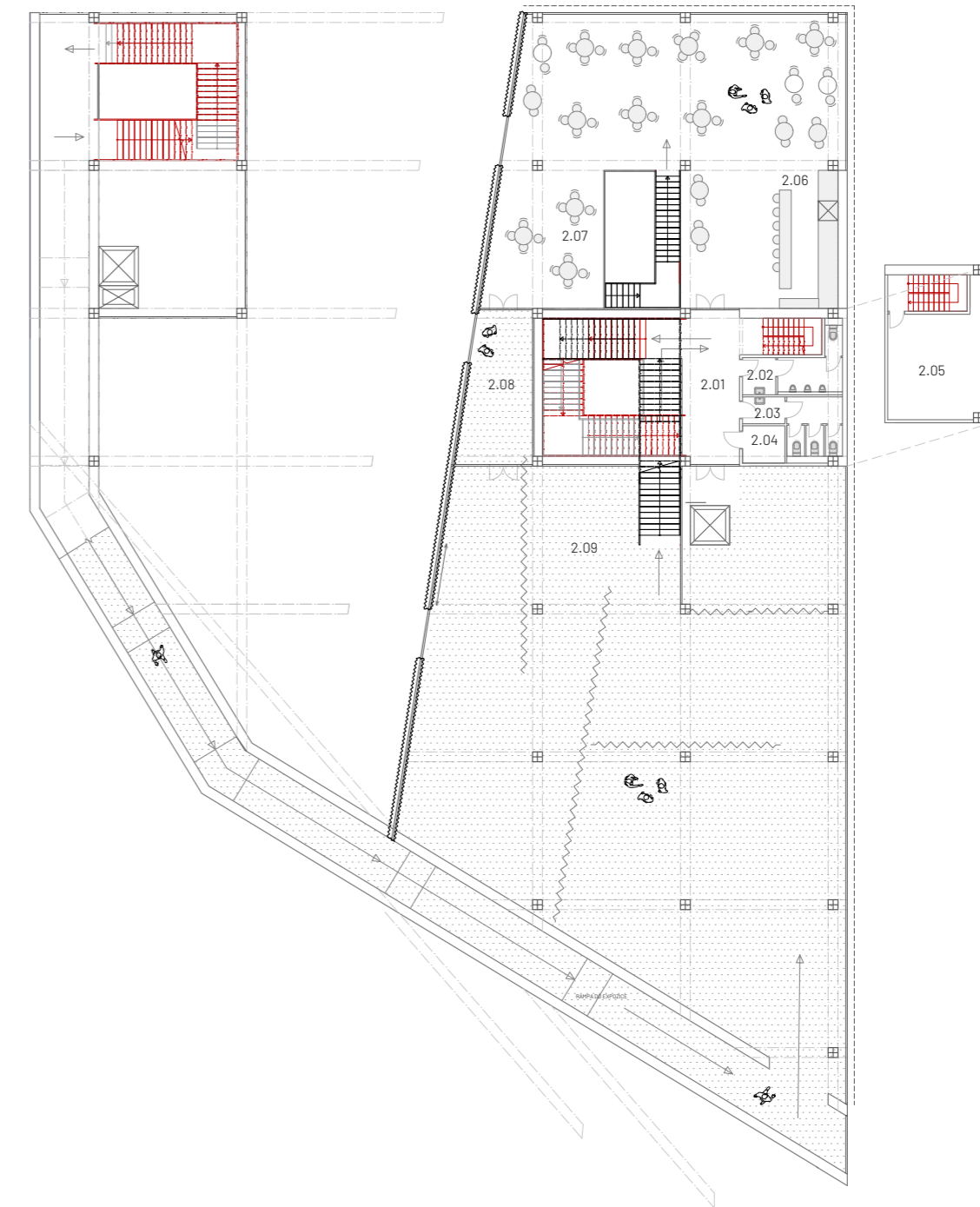
Č.M.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA (m ²)
1.01	VSTUPNÍ HALA	81,1 m ²
1.02	RECEPCE - EXPOZICE	21,4 m ²
1.03	VSTUPNÍ RAMPA - EXPOZICE	173,9 m ²
1.04	RESTAURACE	97,1 m ²
1.05	PŘEDSÍŇ WC	4,6 m ²
1.06	WC HANDICAP	3,7 m ²
1.07	WC ŽENY	12,3 m ²
1.08	WC MUŽI	12,3 m ²
1.09	PŘÍPRAVNA	29,9 m ²
1.10	PŘÍPRAVNA MASA	4,2 m ²
1.11	PŘÍPRAVNA ZELENINY	7,0 m ²
1.12	SKLAD	11,8 m ²
1.13	MYTÍ	6,7 m ²
1.14	ODPADY A OBALY	7,1 m ²
1.15	DENNÍ MÍSTNOST	10,4 m ²
1.16	ZÁSOBOVÁNÍ	7,9 m ²
1.17	CHODBA	11,0 m ²
1.18	HALA	11,0 m ²
1.19	TECHICKÁ MÍSTNOST	9,8 m ²
1.20	VSTUPNÍ HALA	74,2 m ²
1.21	ARCHIV	240,7 m ²
1.22	ARCHIV ZÁZEMÍ	25,2 m ²
1.23	VSTUPNÍ RAMPA	43,8 m ²
1.24	VEŘJNÝ PROSTOR	-

1:400

LEGENDA MÍSTNOSTÍ 2.NP

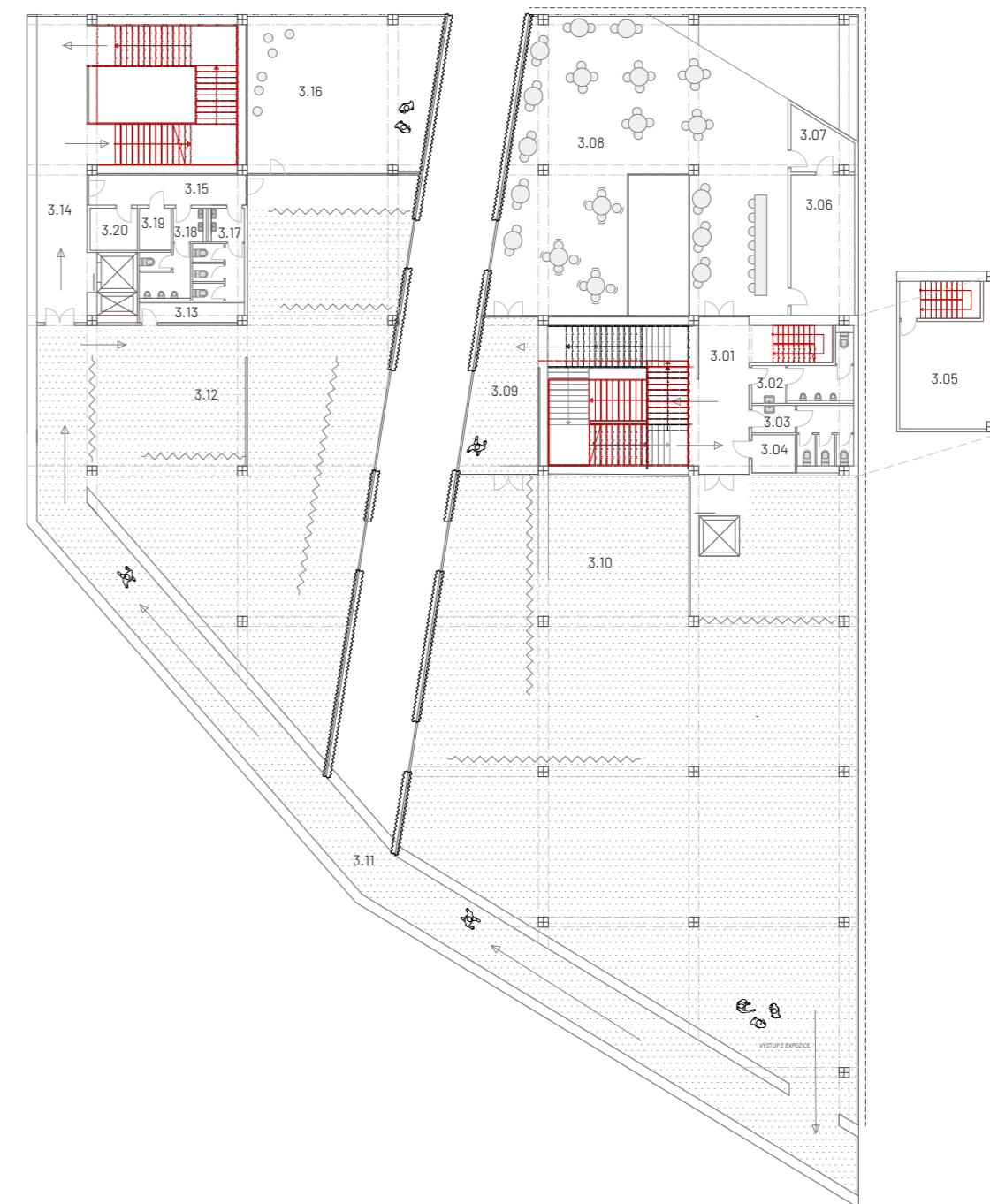
Č.M.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA (m ²)
2.01	HALA	19,6 m ²
2.02	WC MUŽI	11,4 m ²
2.03	WC ŽENY	11,6 m ²
2.04	WC HANDICAP	4,0 m ²
2.05	RESTAURACE/EXPOZICE - ZÁZEMÍ	28,6 m ²
2.06	RESTAURACE- horní bar	28,8 m ²
2.07	RESTAURACE	195,6 m ²
2.08	HALA -spojující restauraci a expozici	25,9 m ²
2.09	EXPOZICE	489,7 m ²

1:400

LEGENDA MÍSTNOSTÍ 3.NP

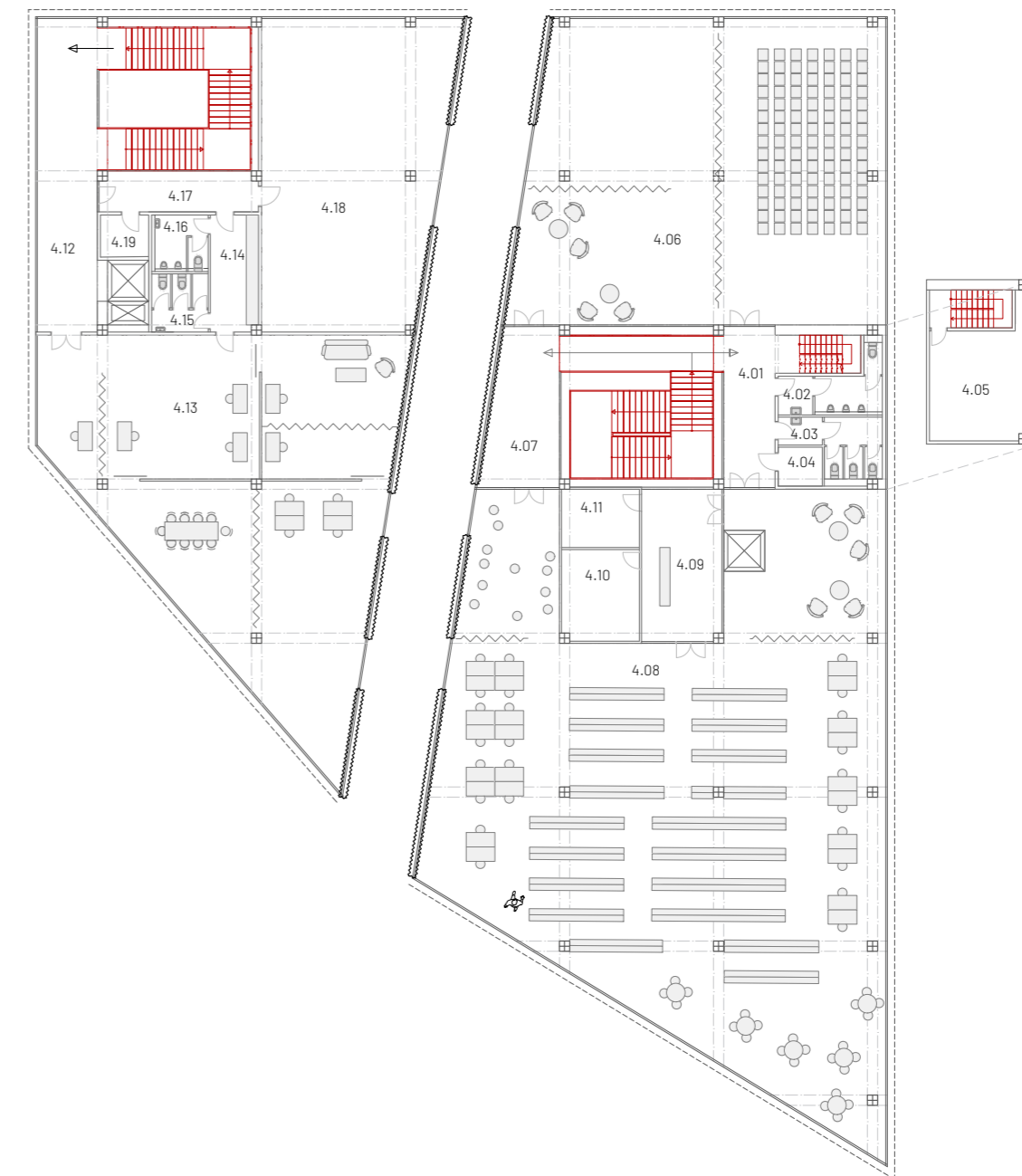
Č.M.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA (m ²)
3.01	HALA	19,6 m ²
3.02	WC MUŽI	11,4 m ²
3.03	WC ŽENY	11,6 m ²
3.04	WC HANDICAP	4,0 m ²
3.05	ZÁZEMÍ KAVÁRNA	28,6 m ²
3.06	ZÁZEMÍ KAVÁRNA	23,0 m ²
3.07	ZÁZEMÍ KAVÁRNA	7,6 m ²
3.08	KAVÁRNA	168,2 m ²
3.09	EXPOZICE - možnost propojení s kavárnou	25,7 m ²
3.10	EXPOZICE	536,2 m ²
3.11	CHODBA - spojující expozici a dočasnou v.	152,0 m ²
3.12	DOČASNÁ VÝSTAVA	272,2 m ²
3.13	MALÝ SKLAD	4,8 m ²
3.14	HALA	38,1 m ²
3.15	CHODBA	11,7 m ²
3.16	DĚTSKÉ CENTRUM	70,0 m ²
3.17	WC ŽENY	10,1 m ²
3.18	WC MUŽI	9,4 m ²
3.19	WC HANDICAP	3,8 m ²
3.20	SKLAD/TECHNICKÁ MÍSTNOST	4,4 m ²

1:400

LEGENDA MÍSTNOSTÍ 4.NP

Č.M.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA (m ²)
4.01	HALA	19,6 m ²
4.02	WC MUŽI	11,4 m ²
4.03	WC ŽENY	11,6 m ²
4.04	WC HANDICAP	4,0 m ²
4.05	ZÁZEMÍ - MULTIFUNKČNÍ SÁL	28,6 m ²
4.06	MULTIFUNKČNÍ SÁL	241,1 m ²
4.07	CHODBA	25,6 m ²
4.08	KNIHOVNA	440,3 m ²
4.09	KNIHOVNA - RECEPCE	28,7 m ²
4.10	KNIHOVNA - ZÁZEMÍ	17,2 m ²
4.11	KNIHOVNA - SKLAD	10,1 m ²
4.12	HALA	44,6 m ²
4.13	ADMINISTRACE - open space - 10 MÍST	230,1 m ²
4.14	ADMINISTRACE - ZÁZEMÍ	13,4 m ²
4.15	WC ŽENY	7,0 m ²
4.16	WC MUŽI	6,9 m ²
4.17	CHODBA	11,6 m ²
4.18	UBYTOVÁNÍ - 2x apartmán	126,3 m ²
4.19	SKLAD	4,8 m ²

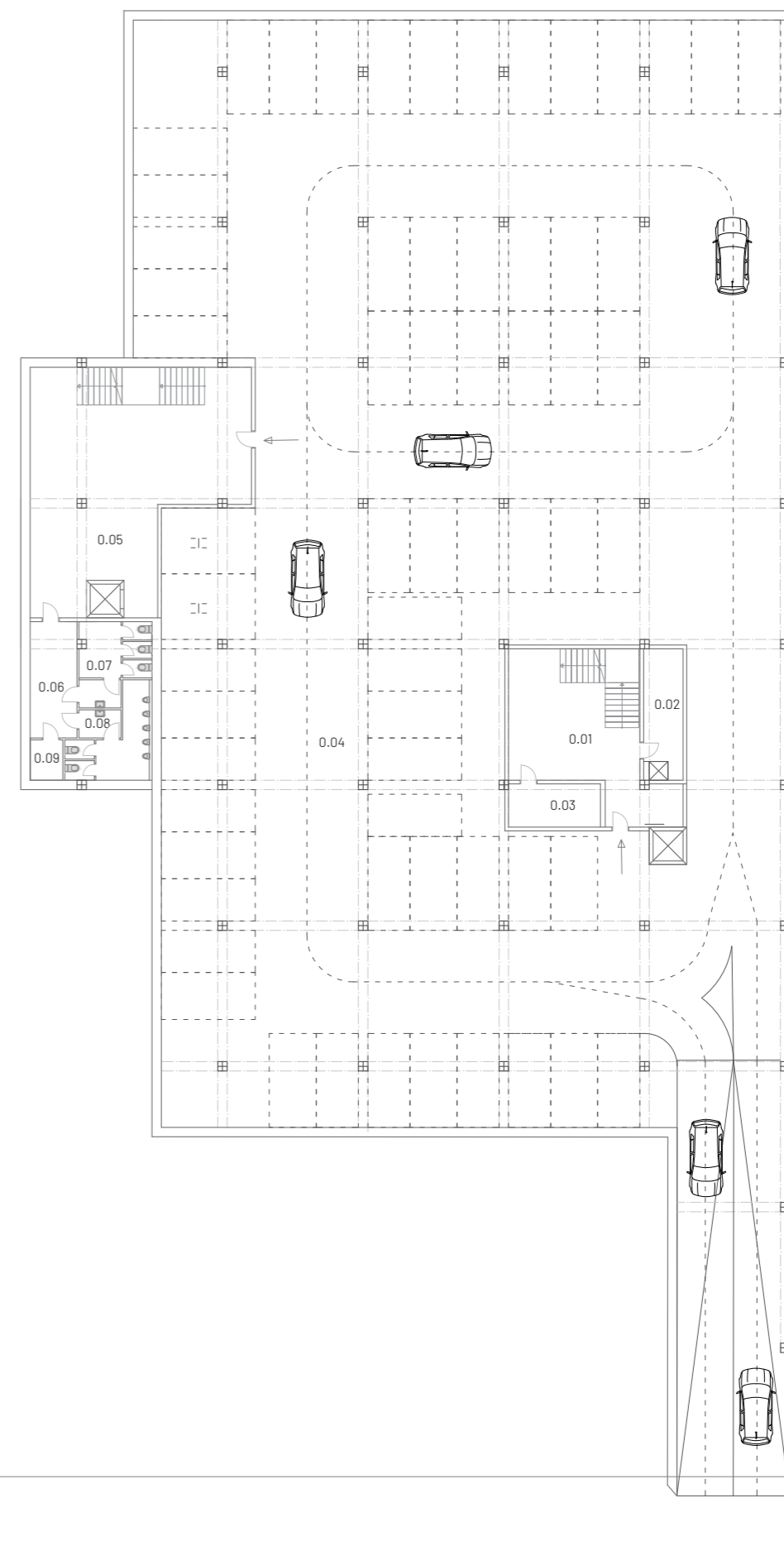

1:400

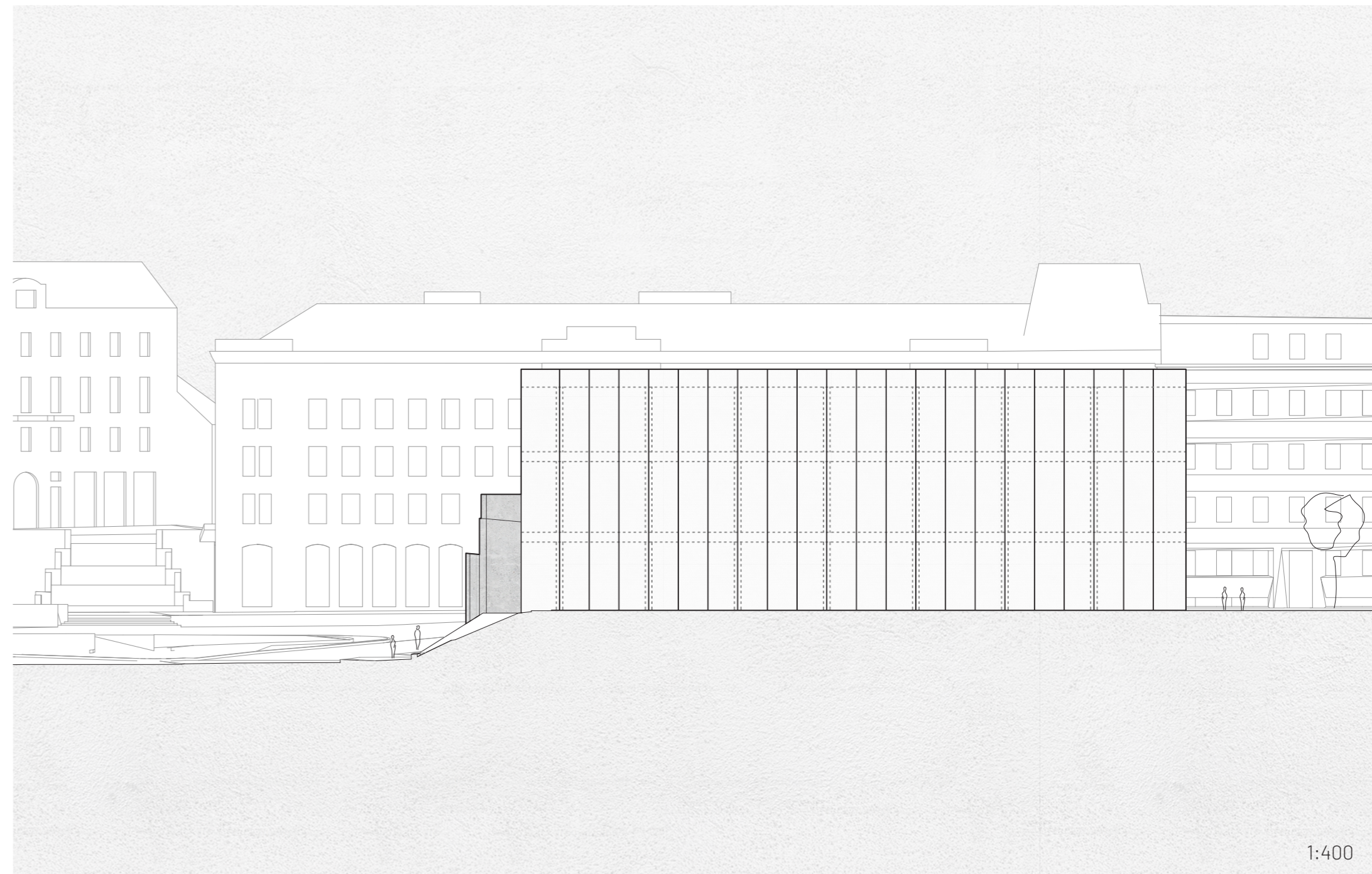
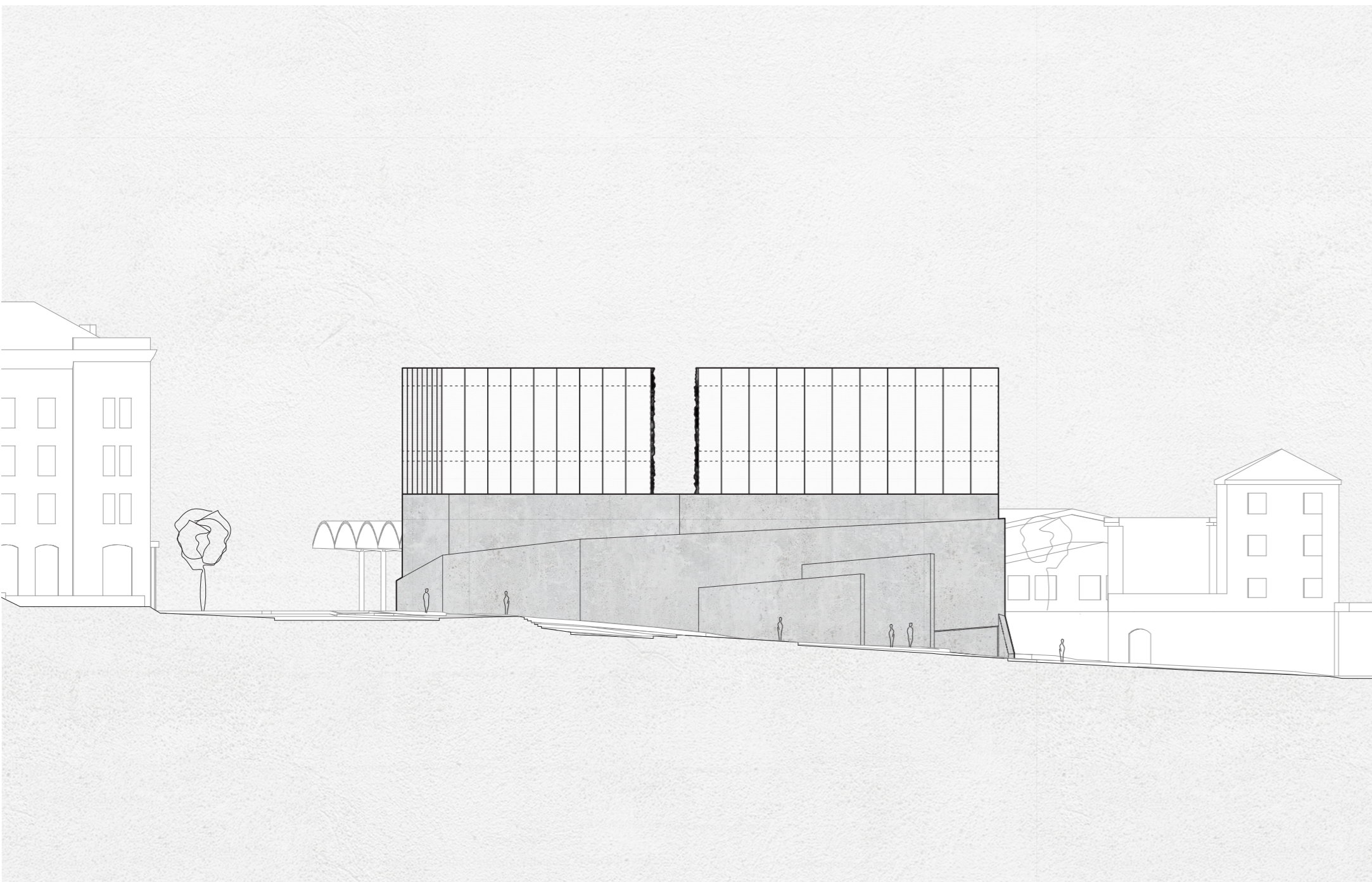

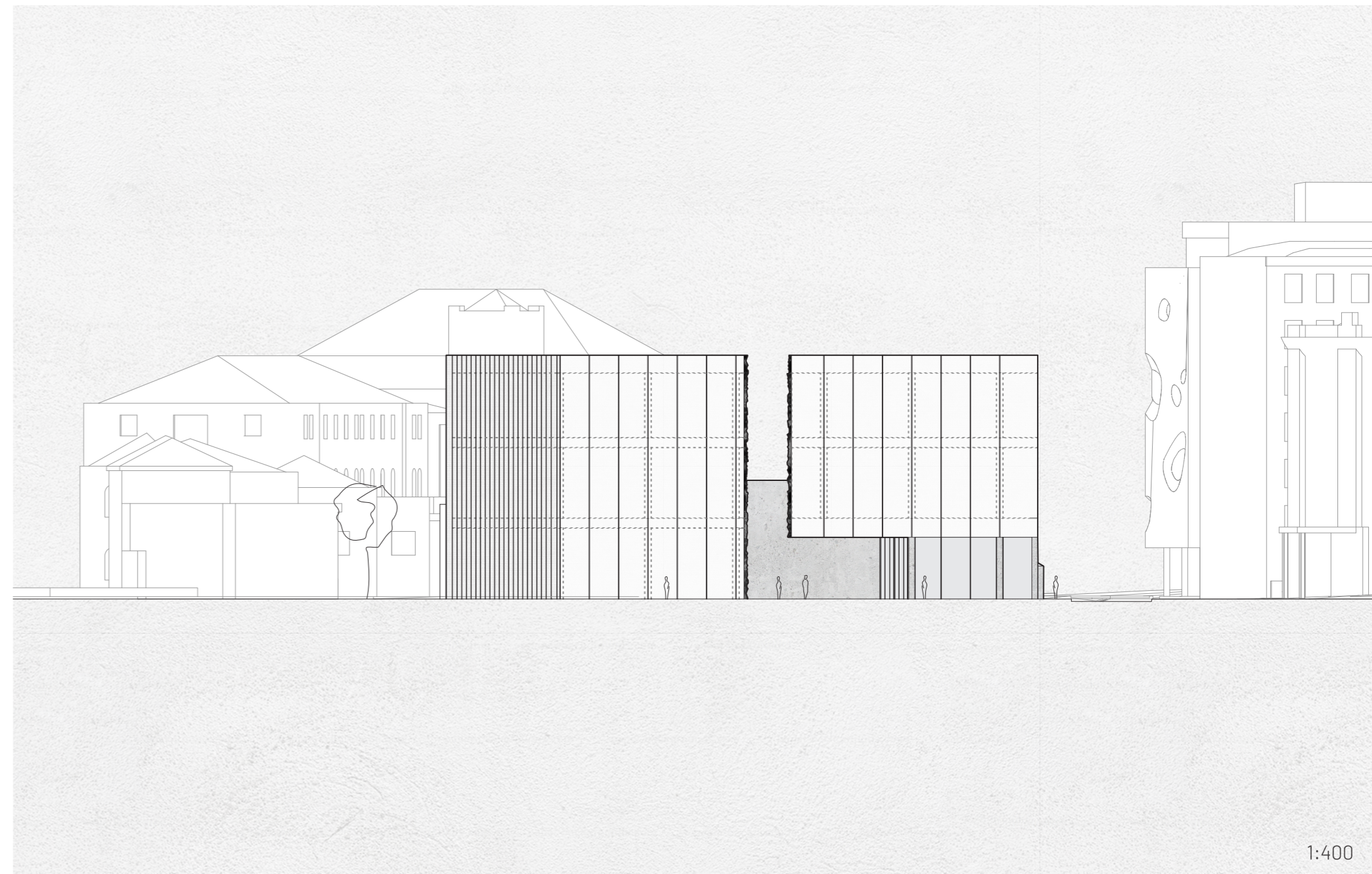
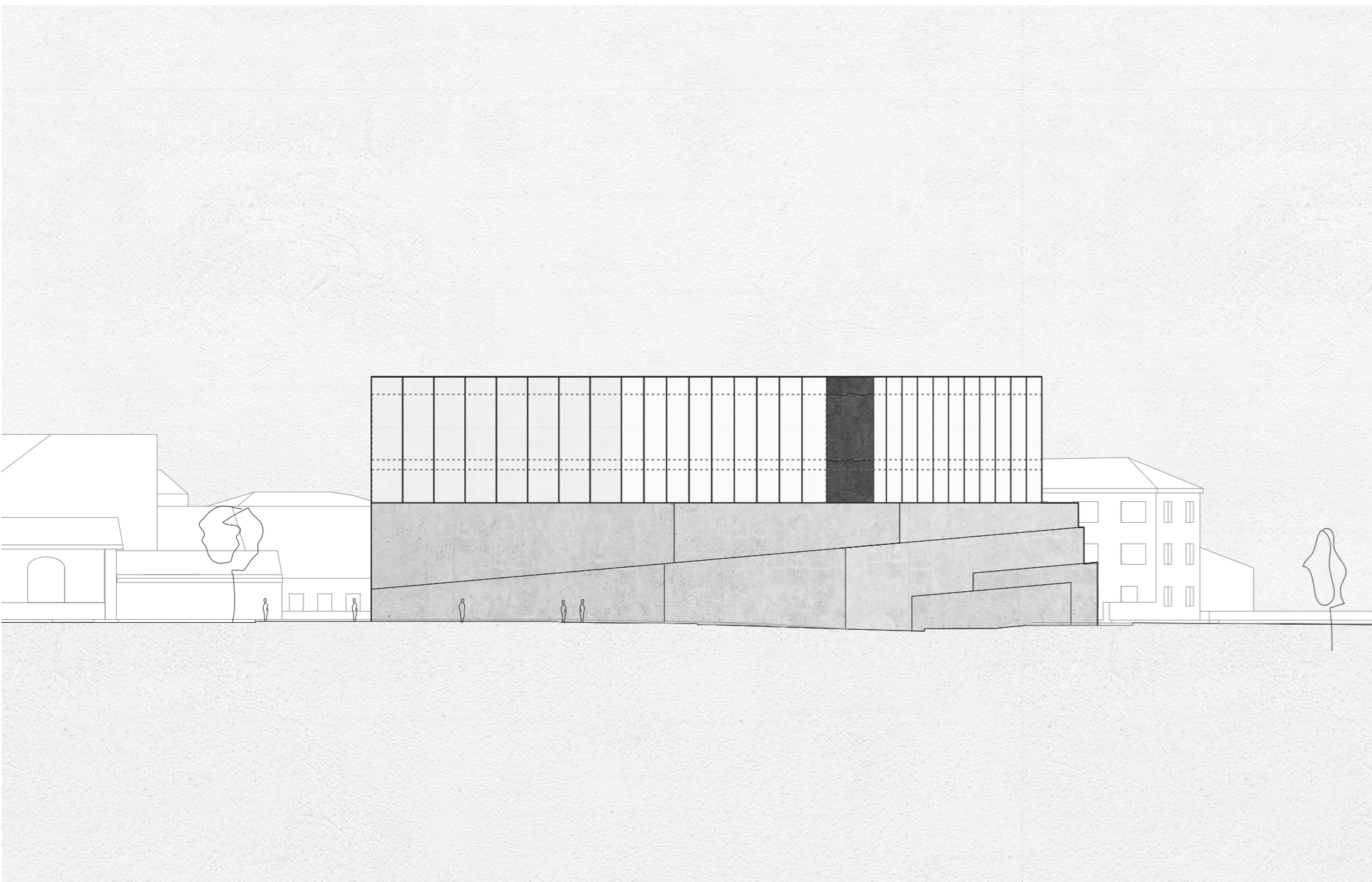
LEGENDA MÍSTNOSTÍ 1.PP

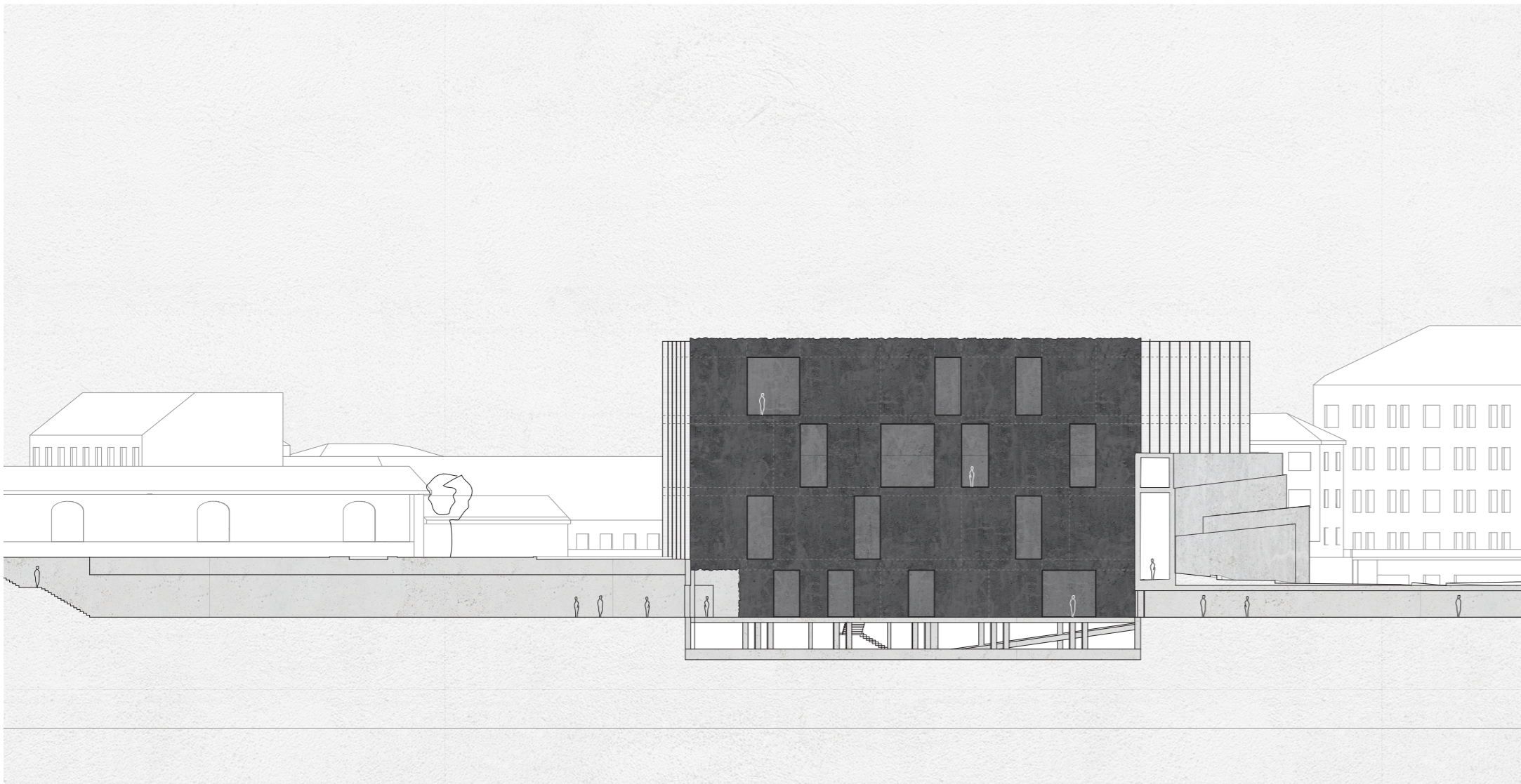
Č.M.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA (m ²)
0.01	HALA- vstup do budovy	46,1 m ²
0.02	SKLAD - zásobování	12,6 m ²
0.03	TECHNICKÁ MÍSTNOST	12,3 m ²
0.04	PARKOVÁNÍ - 65 PARKOVACÍCH MÍST	1750,3 m ²
0.05	HALA - vstup do budovy	92,4 m ²
0.06	CHODBA	15,5 m ²
0.07	WC ŽENY	15,0 m ²
0.08	WC MUŽI	18,7 m ²
0.09	WC HANDICAP	4,0 m ²
0.10	RAMPA- VJEZD DO GARÁŽÍ	117,8 m ²

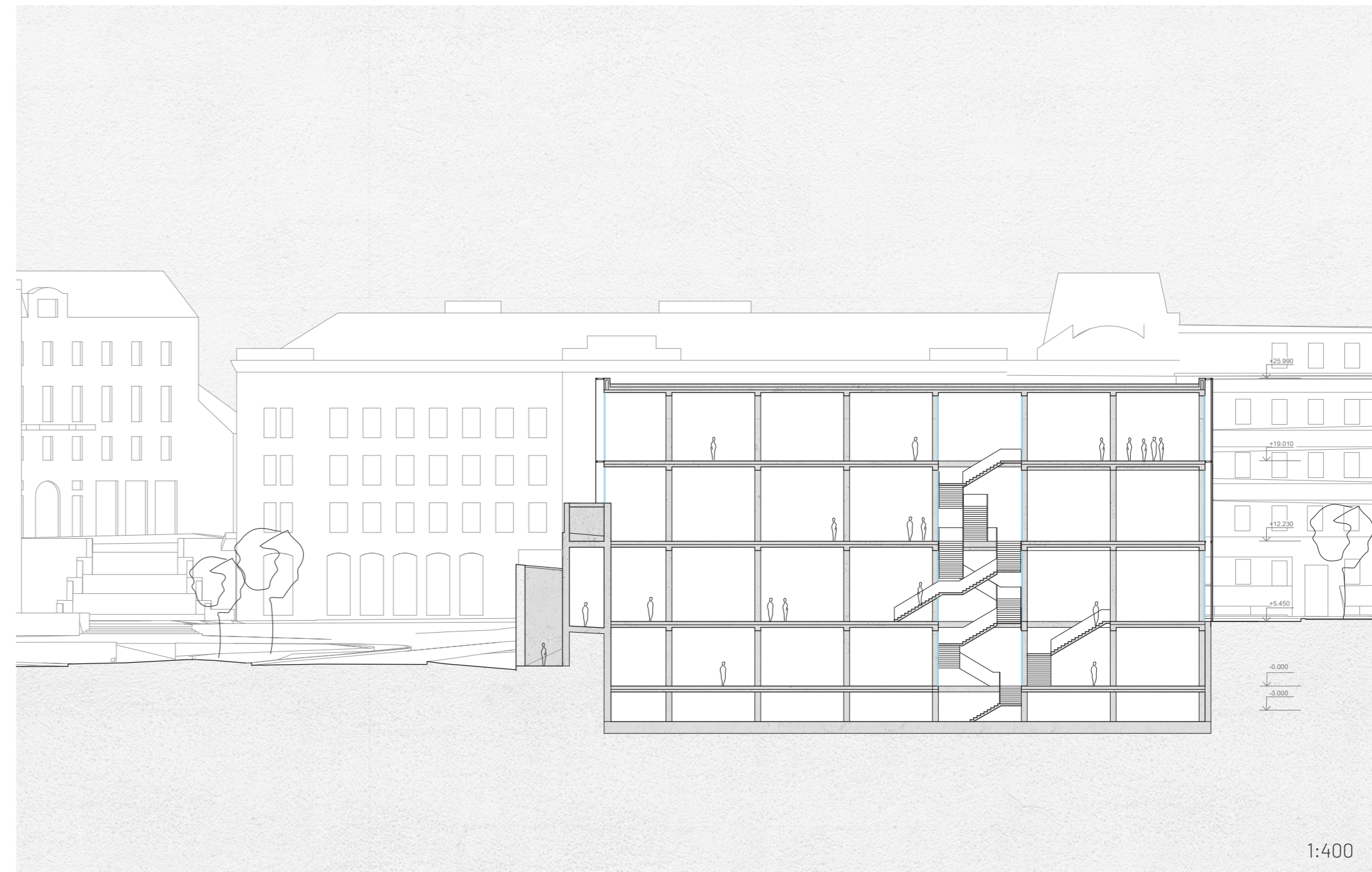
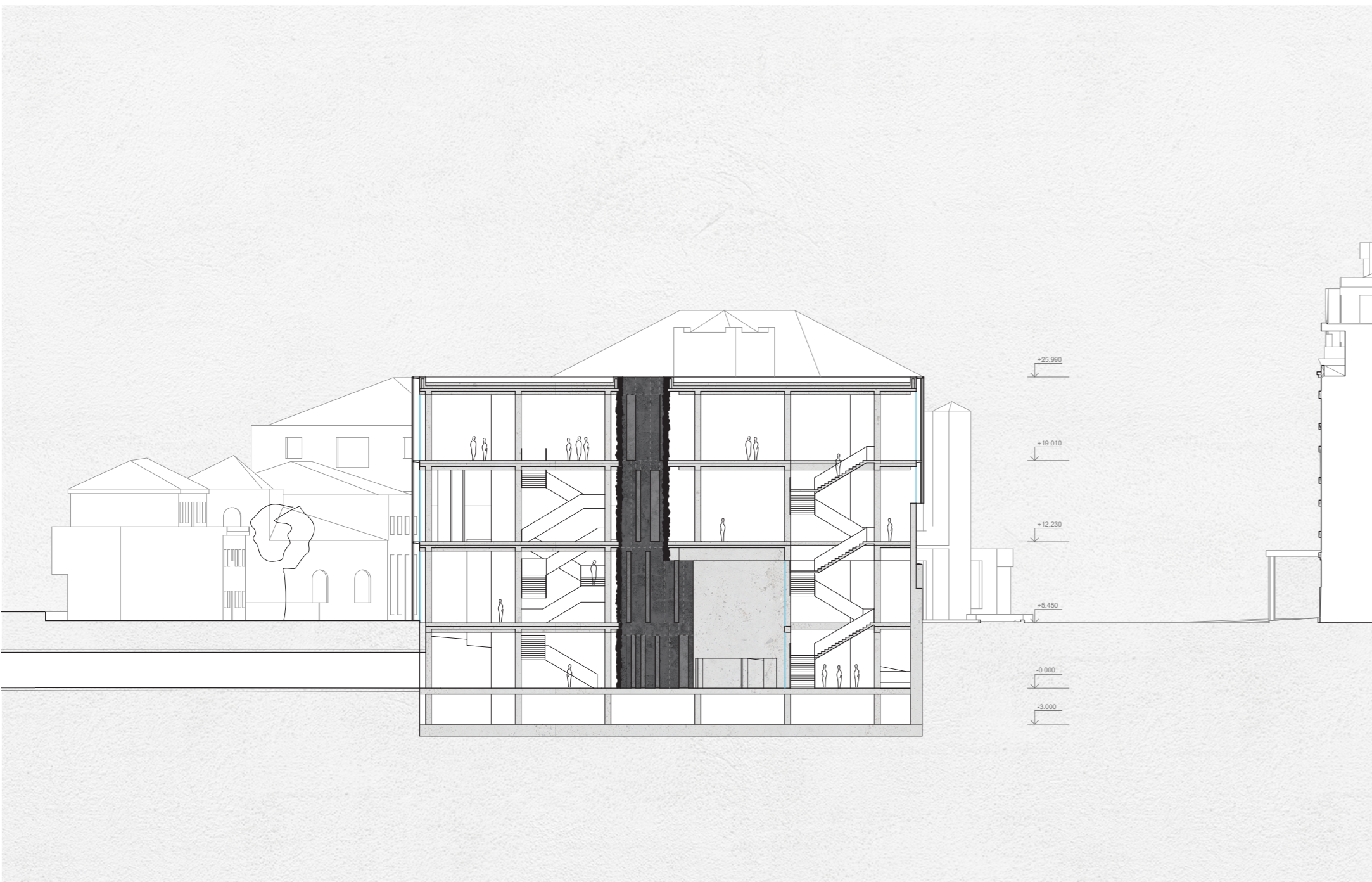

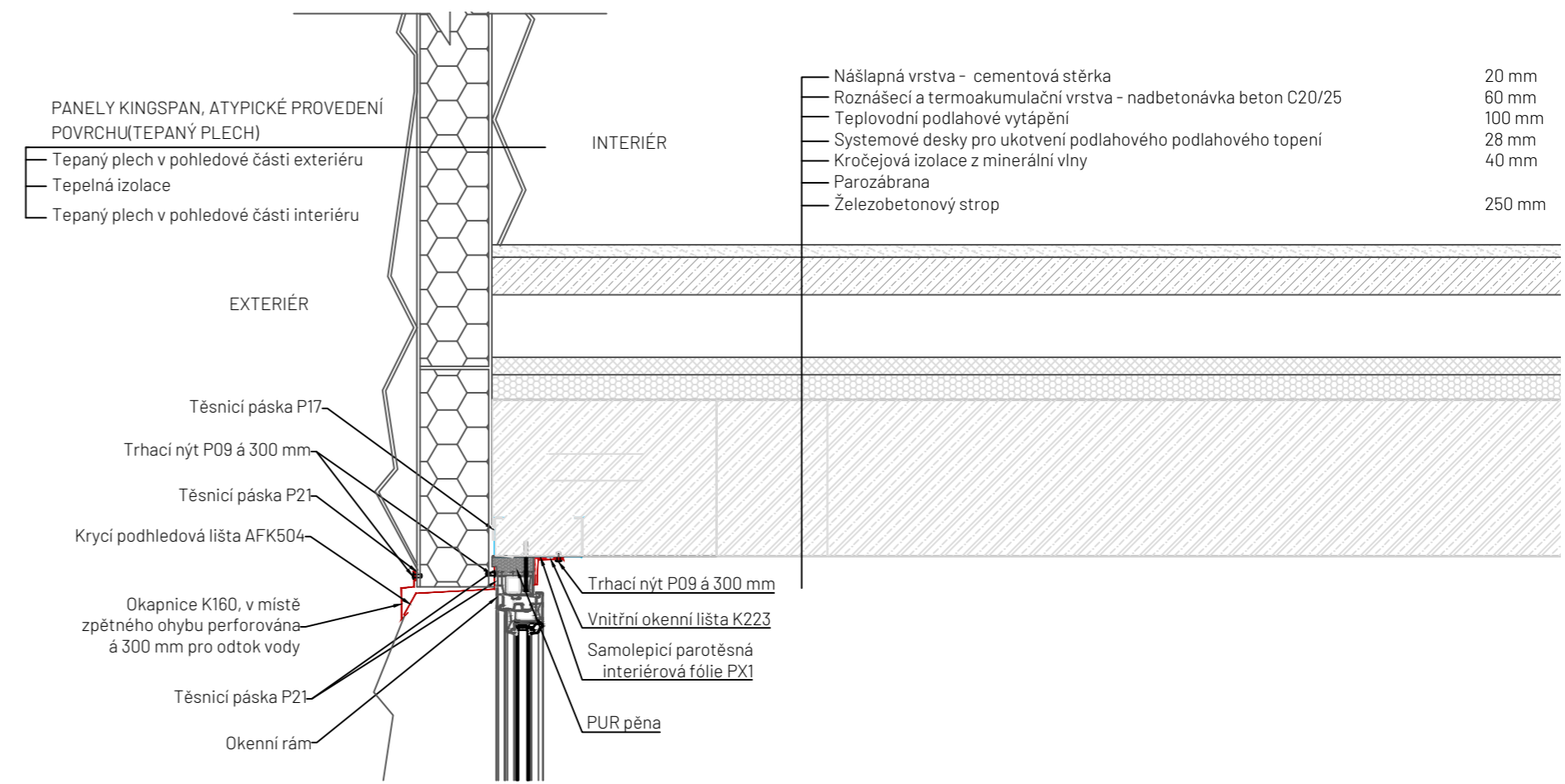
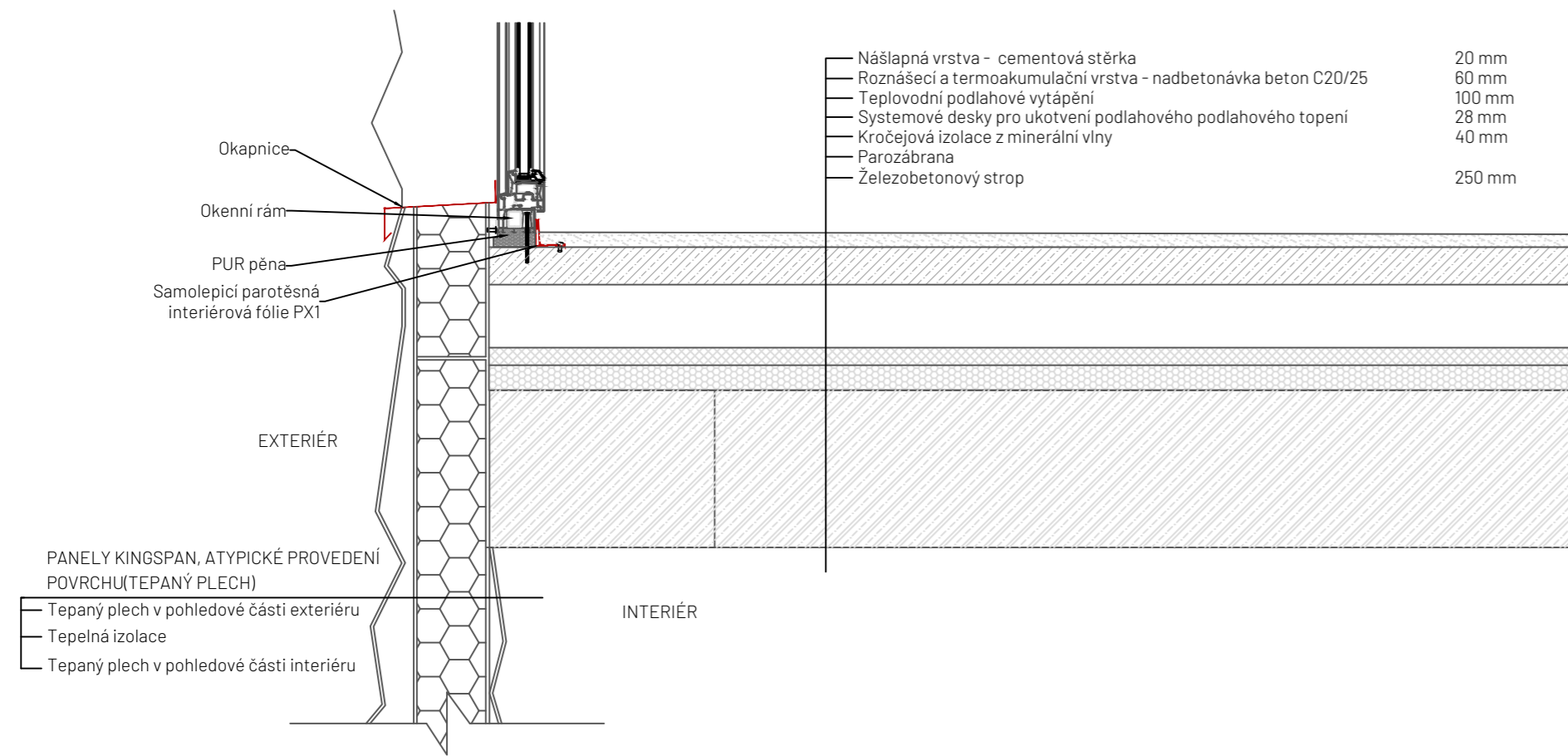
1:400

- 1.KOLOMAZNÍKOVÁ, Pavla. Modernita a holocaust [online]. Brno, 2022 [cit. 2022-05-05]. Dostupné z: <https://www.vutbr.cz/studenti/za-v-prace/detail/141113>. Diplomová práce. Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury, Ústav experimentální tvorby. Vedoucí práce Szymon Rozwalka.
- 2.BAUMAN, Zygmunt. Modernita a holocaust. Praha: Sociologické nakladatelství(Slon), 2003. ISBN 80-86429-23-7.
3. STASZAK, Jean-Francois. Other/otherness. International Encyclopedia of Human Geography [online]. 2008, 7 [cit. 2021-12-19]. Dostupné z: <https://www.unige.ch/sciences-societe/geo/files/3214/4464/7634/OtherOtherness.pdf>
- 4.ZEVALLOS, Dr Zuleyka. What is Otherness? Other sociologist [online]., [cit. 2021-12-19]. Dostupné z: <https://othersociologist.com/otherness-resource/>
5. The Process of Othering. Museeholocauste [online]. Montreal: -, 2019 [cit. 2021-12-19]. Dostupné z: <https://museeholocauste.ca/en/resources-training/the-process-of-othering/>
- 6.John a. Powell and Stephen Menendian. The Problem of Othering: Towards Inclusiveness and Belonging. - [online]. 2019, (-), - [cit. 2021-12-19]. Dostupné z: <https://www.otheringandbelonging.org/the-problem-of-othering/>
- 7.What is Othering? Eskalera [online]. 2019, (-), - [cit. 2021-12-19]. Dostupné z: <https://eskalera.com/what-is-othering/>
8. ARCHITECTURE:Peter Eisenman-Field of Otherness. Interview by Marc-Christoph Wagner [online]. 2020, (-), - [cit. 2021-12-19]. Dostupné z: <https://www.dreamideamachine.com/en/?p=62724>

